

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 8 czerwca 2022 r.

DZP.93.54.2020.RD

Decyzja Nr DZP - 12/2022

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Reckitt Benckiser Production (Poland) sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Dworze Mazowieckim (KRS: 0000269205), obejmującego okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Reckitt Benckiser Production (Poland) sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Dworze Mazowieckim, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13 b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. nakłada na Reckitt Benckiser Production (Poland) sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Dworze Mazowieckim administracyjną karę pieniężną w wysokości 554 944,15 złotych (słownie: pięćset pięćdziesiąt cztery tysiące dziewięćset czterdzieści cztery 15/100) płatną do budżetu państwa.

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 893), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów² w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego³ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża Reckitt Benckiser Production (Poland) sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Dworze Mazowieckim kosztami niniejszego postępowania w wysokości 190,73 złotych (słownie: sto dziewięćdziesiąt 73/100),
2. zobowiązuje Reckitt Benckiser Production (Poland) sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Dworze Mazowieckim do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

² Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 275), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

³ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „k.p.a.”

Spis treści

I.	Przebieg postępowania	6
II.	Interes publiczny.....	19
III.	Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	20
IV.	Reckitt Benckiser Production (Poland) sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Dworze Mazowieckim jako strona postępowania w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	22
V.	Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę.....	23
1.	Wyłączenia przedmiotowe	23
2.	Świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem	26
3.	Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w terminie.....	312
4.	Świadczenia pieniężne, dla których dokonano korekt księgowych lub wystawione zostały faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego	608
5.	Świadczenia pieniężne, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego.....	610
6.	Pozycje zwielokrotnione.....	611
7.	Świadczenia pieniężne wynikające z umów, które poddano prawu właściwemu innemu niż prawo polskie	612
8.	Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych.....	615
9.	Weryfikacja materiału dowodowego	618
10.	Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem, niespełnione przez Stronę lub spełnione przez nią po terminie	625
11.	Wnioski i zarzuty Strony postępowania złożone pismem z 31 marca 2022 r., w odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 2 marca 2022 r.	849
12.	Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.	868
VI.	Administracyjna kara pieniężna oraz przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary	872
1.	Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.....	872
2.	Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.....	872
3.	Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy.....	873
4.	Wymierzenie kary pieniężnej i jej podstawy	873
5.	Przesłanki do obniżenia kary o 20% na podstawie art. 13v ust. 3 pkt. 1 Ustawy.....	875
VII.	Koszty postępowania.....	876
VIII.	Pouczenie.....	877

Spis tabel

Tabela W.1. Świadczenia o charakterze pieniężnym nieobjęte zakresem przedmiotowym Ustawy ...	24
Tabela W.2a. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem	26
Tabela W.2b. Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem	59
Tabela W.3. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie	313
Tabela W.4 Świadczenia pieniężne, dla których dokonano korekt księgowych lub wystawiono faktury w całości korygujące kwotę świadczenia pieniężnego	609
Tabela W.5. Świadczenia pieniężne, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego.....	611
Tabela W.6. Pozycje zwielokrotnione.....	611
Tabela Z.1. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)	629
Tabela Z.2. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie [informacja chroniona]	745
Tabela Z.3. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie [informacja chroniona]	797
Tabela Z.4. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie [informacja chroniona]	798
Tabela Z.5. Świadczenia pieniężne rozliczone przez Stronę postępowania z zastosowaniem [informacja chroniona], spełnione w imieniu Strony postępowania przez faktora po terminie, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona].....	799
Tabela Z.6. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, pomniejszone o wysokość tzw. „podatku u źródła”, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (PLN)	800
Tabela Z.7. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (PLN)	802
Tabela Z.8. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (PLN)	803
Tabela Z.9. Świadczenia pieniężne uznane przez Prezesa UOKiK za spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy - w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)	804

Tabela Z.10. Świadczenia pieniężne uznane przez Prezesa UOKiK za spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy - w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie [informacja chroniona]	805
Tabela Z.11. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, których zapłata była dokonywana w częściach, co do których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)	806
Tabela Z.12. Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)	810
Tabela Z.13. Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja chroniona]	822
Tabela Z.14. Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona].....	829
Tabela Z.15. Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona].....	830
Tabela Z.16. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie ustalonym zgodnie z przekazanymi umowami handlowymi, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN).....	831
Tabela Z.17. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie ustalonym zgodnie z przekazanymi umowami handlowymi, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona]	834
Tabela Z.18. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie ustalonym zgodnie z przekazanymi umowami handlowymi, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona]	835

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

- (1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów⁴, działając w oparciu o treść art. 13c ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, na podstawie danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Reckitt Benckiser Production (Poland) sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Dworze Mazowieckim⁵.
- (2) Przeprowadzona przez Prezesa UOKiK analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Reckitt Benckiser Production (Poland) sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Dworze Mazowieckim, w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (3) Działając w oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 22 października 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Reckitt Benckiser Production (Poland) sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Dworze Mazowieckim, obejmujące okres czerwiec, lipiec, sierpień 2020 roku, tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania.
- (4) W dniu 27 października 2020 r., działając na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do przekazania następujących dokumentów i informacji dotyczących działalności Strony postępowania, w szczególności w zakresie dokonywanych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami, tj. m.in:
 - 1) oświadczenia o posiadanym statusie (mikro, mały, średni lub duży przedsiębiorca), w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia

⁴ Dalej zwany również: „Prezesem UOKiK” lub „Prezesem Urzędu”.

⁵ Dalej zwana również: „Stroną postępowania” lub „Stroną”.

17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu, wskazującego zasady ustalania statusu - mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy, średniego przedsiębiorcy i dużego przedsiębiorcy;

- 2) dokumentacji opisującej w języku polskim przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, stosownie do treści art. 10 ustawy o rachunkowości⁶;
- 3) informacji o zestawieniu kont ksiąg rachunkowych, stosownie do treści art. 15 ustawy o rachunkowości, a także zestawieniu kont pomocniczych w zakresie rozrachunków z kontrahentami, stosownie do treści art. 16 ustawy o rachunkowości;
- 4) informacji dotyczących dokonywanych transakcji handlowych, w których termin zapłaty świadczenia pieniężnego przypadął po 1 stycznia 2020 r., w formie uzupełnionej tabeli stanowiącej załącznik nr 1 do wezwania (Tabela nr 1);
- 5) aktualnej wersji plików JPK_VAT, w części dotyczącej ewidencji zakupów VAT, o których mowa w treści art. 193a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa⁷ za miesiące: wrzesień 2019 r., październik 2019 r., listopad 2019 r., grudzień 2019 r., styczeń 2020 r., luty 2020 r., marzec 2020 r., kwiecień 2020 r., maj 2020 r., czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r., w strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej;
- 6) plików JPK_WB, zawierających wyciągi bankowe dotyczące każdego z rachunków bankowych stosowanych do rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług, za okres od 1 stycznia 2020 r., do dnia wypełnienia Tabeli nr 1, w zakresie obciążeń rachunków bankowych, w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej;
- 7) wyjaśnienia i udokumentowania - w przypadku posiadania przez Stronę postępowania wiedzy - okoliczności opisanych w treści art. 13v ust. 6, ust. 7 lub ust. 8 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

⁶ Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 217 ze zm.) dalej: „ustawa o rachunkowości”).

⁷ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 ze zm.), dalej: Ordynacja podatkowa.

- (5) Pismem z 13 listopada 2020 r. Strona postępowania złożyła wniosek o przedłużenie terminu na przekazanie informacji wskazanych w wezwaniu z 22 października 2020 r. o 30 dni. Wniosek uzasadniono obszernością dokumentacji objętej wezwaniem i koniecznością manualnego uzupełniania danych. Dodatkowo Strona wskazała, że z uwagi na [informacja chroniona]. Ponadto do akt sprawy dołączono pełnomocnictwo udzielone [informacja chroniona].
- (6) Pismem z 23 listopada 2020 r. Prezes UOKiK przedłużył termin na przekazanie brakującej dokumentacji o 14 dni (tj. do dnia 16 grudnia 2020 r.).
- (7) Pismem z 16 grudnia 2020 r. Strona postępowania odpowiedziała na wezwanie, przekazując żądane dokumenty i informacje, tj. oświadczenia o posiadanym statusie dużego przedsiębiorcy, dokumentację opisującą w języku polskim przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, informację o zestawieniu kont, uzupełnioną Tabelę nr 1, wymagane pliki JPK_VAT i JPK_WB, dokumenty związane z faktoringiem oraz potwierdzenia przelewów wierzytelności na faktorów.
- (8) Zgodnie z wyjaśnieniami, Strona *„nie posiada informacji o tym kiedy w przypadku wierzytelności objętych faktoringiem, wierzytelności takie były regulowane przez faktora na rzecz dostawców”*. Wyjaśniono również mechanizm funkcjonowania [informacja chroniona], który *„[informacja chroniona]”*. Strona poinformowała również, że oczekuje na przekazanie informacji od faktora, dotyczących dat spełnienia świadczeń pieniężnych objętych [informacja chroniona]. Ponadto Strona postępowania poinformowała oraz złożyła wyjaśnienia o zawartych umowach handlowych, które [informacja chroniona]. Powyższe ma miejsce, z uwagi na sposób organizacji działalności grupy Reckitt Benckiser, do której należy Strona postępowania, natomiast *„[informacja chroniona]”*. Ponadto Strona postępowania podniosła, że transakcje handlowe, dla których wskazano zastosowanie prawa obcego, nie powinny być uwzględniane w niniejszym postępowaniu. Złożono również wyjaśnienia dotyczące terminów płatności, tj. użytych określeń *„[informacja chroniona]”* i *„[informacja chroniona]”* w zakresie uzupełnienia przekazanej Tabeli nr 1. Ponadto Strona postępowania wskazała, że *„[informacja chroniona]”* oraz oznaczyła zobowiązania w Tabeli nr 1, dla których *„[informacja chroniona]”*. Strona postępowania, uzupełniając przekazaną Tabelę nr 1 jako umowny termin zapłaty wskazywała pierwszy dzień roboczy, jeśli pierwotny umowny termin zapłaty przypadał na dzień wolny od pracy lub sobotę. Strona postępowania podniosła argument dotyczący opóźnień w płatnościach wynikających z otrzymania dokumentów zakupu po umownym terminie zapłaty. Jako powód opóźnień wskazano m.in.: błędne informacje umieszczone na dokumentach zakupu lub wystawienie

dokumentu przed wykonaniem usługi przez dostawcę. Strona wskazała, iż [informacja chroniona]. Zgodnie z wyjaśnieniami „[informacja chroniona]”. Strona postępowania wskazała również, że wobec niektórych świadczeń wskazanych w Tabeli nr 1, umowy handlowe zostały zawarte w roku 2019 oraz na warunkach obowiązujących w 2019 roku, jednakże realizacja zamówienia nastąpiła w 2020 roku. W zakresie informacji o statusie przedsiębiorstwa kontrahentów, Strona wyjaśniła, iż od wielu kontrahentów nie otrzymała informacji na temat posiadanego przez nich statusu oraz wskazała świadczenia pieniężne, w których kontrahent nie złożył oświadczenia o posiadanym statusie przedsiębiorstwa. W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, dla których termin zapłaty przekraczał 60 dni, Strona wskazała, że nie były one uznane za rażąco nieuczciwe, gdyż nie zostały zakwestionowane przez dostawców. Dodatkowo złożono wyjaśnienia odnośnie zobowiązania wskazanego w wierszu nr 48 przekazanej Tabeli nr 1, które dotyczyło [informacja chroniona]. Z uwagi na [informacja chroniona], Strona [informacja chroniona], dodatkowo przytoczyła zapis w umowie z ww. kontrahentem.

- (9) Pismem z 26 stycznia 2021 r. Strona postępowania uzupełniła informacje wskazane w odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK z dnia 27 października 2020 r. Przekazano tabelę zawierającą zestawienie świadczeń pieniężnych, które objęte były [informacja chroniona] wraz ze wskazanymi datami zapłaty przez faktora. Strona postępowania wyjaśniła, że w stosunku do świadczeń pieniężnych objętych [informacja chroniona], które wskazano w Tabeli nr 1, zasadniczo zapłata dokonywana była przez faktora w terminie wcześniejszym, niż wynikało to z umów handlowych z kontrahentami.
- (10) Pismem z 15 marca 2021 r. Strona postępowania przedłożyła płytę CD z umowami zawartymi przez spółki z grupy Reckitt Benckiser regulujące współpracę Strony postępowania z kluczowymi kontrahentami oraz przykładowe wyciągi z tych umów dotyczące umownych terminów płatności wraz z tłumaczeniami dokonanyymi na język polski przez tłumacza przysięgłego. Strona postępowania ponownie podniosła argument, iż ustalone w umowach terminy zapłaty przekraczające 60 dni nie mają charakteru rażąco nieuczciwego wobec dostawców Strony (wierzycieli).
- (11) Postanowieniem z 17 marca 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 22 czerwca 2021 r. z uwagi na konieczność szczegółowej analizy dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego oraz dalszego gromadzenia dowodów niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego i rozstrzygnięcia sprawy.
- (12) W dalszej kolejności Prezes UOKiK w dniu 31 marca 2021 r. wezwał [informacja chroniona] do złożenia oświadczenia o posiadanym statusie przedsiębiorcy oraz przekazania

uwierzytelnionych kopii dowodów sprzedaży i dowodów zapłaty świadczeń pieniężnych, które dotyczyły sprzedaży towaru lub usług, gdzie Strona postępowania była nabywcą, a świadczenia pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem.

- (13) W dniu 14 kwietnia 2021 r. [informacja chroniona] złożyła oświadczenie, że jest małym przedsiębiorcą. Dodatkowo przedłożono wymagane kopie dowodów sprzedaży wraz z dowodami zapłaty, ponadto [informacja chroniona] oświadczyła, że ustalonym terminem płatności ze Stroną postępowania jest [informacja chroniona].
- (14) Prezes UOKiK w dniu 21 kwietnia 2021 r. wezwał [informacja chroniona] do złożenia oświadczenia o posiadanym statusie przedsiębiorcy oraz przekazania wszystkich uwierzytelnionych kopii dowodów sprzedaży i dowodów zapłaty świadczeń pieniężnych, które dotyczyły sprzedaży towaru lub usług, gdzie Strona postępowania była nabywcą, a świadczenia pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem.
- (15) W dniu 10 maja 2021 r. [informacja chroniona] złożyła oświadczenie, że jest średnim przedsiębiorcą. Dodatkowo przedłożono roczne planowane zamówienie zakupu z 18 grudnia 2019 r. oraz informację o świadczeniach pieniężnych, dla których Strona postępowania była nabywcą towarów lub usług.
- (16) Postanowieniem z 16 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 22 sierpnia 2021 r.
- (17) Pismem z 23 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do przekazania kopii umów oraz faktur, dla których w przekazanej Tabeli nr 1 Strona postępowania wskazała, że faktury zostały doręczone po umownym terminie zapłaty lub zawierały adnotacje „*Zamówienie na rok 2020 złożone i podpisane w roku 2019 na warunkach z roku 2019*”. Ponadto wezwano Stronę postępowania do przekazania kopii umów wraz z ich tłumaczeniem przysięgłym, dotyczących świadczeń pieniężnych, dla których wskazano [informacja chroniona]. Prezes UOKiK wezwał również do przekazania kopii dowodów zakupu, których zweryfikowanie nie było możliwe w przekazanych plikach JPK_VAT oraz weryfikacji zobowiązań, dla których umieszczony w Tabeli nr 1 numer dowodu zakupu wskazywał, iż nie stanowią wynagrodzenia za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej. Dodatkowo Strona postępowania została wezwana do przekazania dokumentów potwierdzających spełnienie świadczeń pieniężnych, dla których jako sposób zapłaty wskazano kompensatę ustawową.
- (18) Pismem z 30 czerwca 2021 r. Strona złożyła wniosek o przedłużenie terminu na przekazanie informacji i dokumentów wyszczególnionych w wezwaniu z 23 czerwca

2021 r. o 21 dni. Wniosek uzasadniono koniecznością pozyskania umów, które [informacja chroniona] oraz koniecznością ich przetłumaczenia. Dodatkowo podniesiono konieczność zgromadzenia znacznej ilości dokumentów.

- (19) W podniesionej przez Stronę argumentacji dotyczącej przedłużenia terminu na przekazanie dokumentów, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku Strony postępowania w pełnym zakresie, a jedynie w części. Tym samym pismem z 5 lipca 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin na przekazanie części dokumentacji o 10 dni (tj. do dnia 15 lipca 2021 r.). Natomiast dla pozostałej części dokumentacji wskazanej w wezwaniu nie wyraził zgody na przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi.
- (20) W dniu 2 lipca 2021 r. Strona postępowania zapoznała się z aktami sprawy oraz zebrany materiał dowodowy.
- (21) Pismem z 5 lipca 2021 r. Strona postępowania odpowiedziała na wezwanie w części, dla której Prezes UOKiK nie wyraził zgody na przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi. Strona postępowania przekazała pliki JPK_VAT zawierające informacje o dowodach zakupu, które nie zostały zidentyfikowane w plikach JPK_VAT przekazanych przy piśmie z 16 grudnia 2020 r., a także uwierzytelnione kopie faktur i rachunków. Zgodnie z wyjaśnieniami Strony, część zobowiązań ujętych w Tabeli nr 1 nie znalazła odzwierciedlenia w plikach JPK_VAT, gdyż „w związku z późniejszym księgowaniem faktur VAT związanych z tymi transakcjami, zostały one zamieszczone w plikach JPK_VAT za kolejne miesiące”. Ponadto Strona złożyła wyjaśnienia dotyczące zobowiązań, dla których umieszczony w Tabeli nr 1 numer dowodu zakupu wskazywał, iż nie stanowią wynagrodzenia za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, oświadczając, iż wyszczególnione w wezwaniu zobowiązania nie stanowią świadczenia pieniężnego w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy. Dodatkowo przekazano kopie dowodów księgowych odnoszących się do ww. zobowiązań. Strona oświadczyła również, że „nie dysponuje dokumentami obejmującymi oświadczenie o dokonaniu potrącenia dla 32 transakcji oznaczonych w przedłożonym przez Spółkę pliku Excel jako kompensata ustawowa.”, natomiast żaden z kontrahentów nie kwestionował skuteczności dokonania potrącenia, jednakże Strona wskazała, że poddała analizie ww. świadczenia i zastrzegła możliwość złożenia dalszych wyjaśnień.
- (22) Pomimo dwukrotnego przekazania przez Stronę postępowania plików JPK_VAT w pismach z 16 grudnia 2020 r. i 5 lipca 2021 r., nie było możliwe zidentyfikowanie poszczególnych dowodów sprzedaży w przekazanych plikach JPK_VAT. W związku z powyższym, pismem z 16 lipca 2021 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do przekazania kopii

dowodów zakupu oraz wyjaśnienia przyczyn dla których wskazane dowody zakupu nie zostały zidentyfikowane w przekazanych plikach JPK_VAT.

- (23) Pismem datowanym na dzień 15 lipca 2021 r., które zostało złożone w biurze podawczym Urzędu w dniu 16 lipca 2021 r. (tj. po terminie wyznaczonym przez Prezesa UOKiK - o czym w dalszej części pisma w akapitach 24 i 25) Strona postępowania odpowiedziała na wezwanie w części, dla której Prezes UOKiK wyraził zgodę na przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi do 15 lipca 2021 r. Z pismem przekazano kopie faktur oraz kopie części umów dotyczących świadczeń pieniężnych, dla których Strona postępowania wskazała w Tabeli nr 1, że faktury otrzymała po umownym terminie zapłaty. Dodatkowo Strona postępowania opisała sposób potwierdzenia dat doręczenia otrzymywanych faktur wyjaśniając, że „[informacja chroniona]”. Ponadto wyszczególniono kontrahentów, wobec których umowa handlowa wprost wskazuje, że bieg terminu zapłaty rozpoczyna się od daty doręczenia faktury, natomiast w przypadku pozostałych kontrahentów umowy nie precyzują początku biegu terminu lub wskazują bieg terminu od daty wystawienia faktury. Wyjaśniono, że Strona „[informacja chroniona]”. Strona postępowania przedłożyła dokumenty źródłowe oraz wyjaśnienia dotyczące świadczeń pieniężnych, dla których wskazano, iż zamówienie zostało zrealizowane w 2020 roku na warunkach i podstawie umów z 2019 roku. Przedłożono również wyciągi z umów, wraz z tłumaczeniami przysięgłymi, fragmentów zawierających [informacja chroniona], dla świadczeń pieniężnych, gdzie wskazano [informacja chroniona]. Dodatkowo dołączono wydruki faktur dla zobowiązań, których niemożliwe było zidentyfikowanie w przekazanych plikach JPK_VAT. Strona postępowania złożyła uzupełniające wyjaśnienia, dotyczące świadczeń pieniężnych dla których jako sposób spełnienia wskazano kompensatę ustawową. Zgodnie z wyjaśnieniami, dla części świadczeń pieniężnych, zastosowanie wzmianki kompensaty ustawowej nie miało charakteru potrącenia ustawowego, lecz dotyczyło potrącenia księgowego należności wynikającej z faktury korygującej, zatem powyższe należy traktować jako skorygowanie pierwotnej wartości dokumentu zakupu oraz wskazała dla pozostałych świadczeń pieniężnych podstawę zastosowania potrącenia.
- (24) Pismem z 16 lipca 2021 r., które wpłynęło do tutejszego Urzędu w dniu 19 lipca 2021 r., Strona postępowania złożyła wyjaśnienia dotyczące uchybienia terminowi wyznaczonemu przez Prezesa UOKiK na złożenie przez nią pisma z 15 lipca 2021 r. Strona wskazała, że powodem opóźnienia w udzieleniu odpowiedzi był błąd pracowników operatora pocztowego i odrzucenie przesyłki nadanej do Prezesa UOKiK. Na potwierdzenie powyższego Strona przekazała elektroniczne potwierdzenie nadania przesyłki, wydruk

śledzenia przesyłki oraz wniosek o złożenie wyjaśnień, którego adresatem jest Poczta Polska S.A.

- (25) Prezes Urzędu dał w pełni wiarę wyjaśnieniom Strony i uznał, że uchybienie terminowi nastąpiło bez jej winy. Tym samym Prezes Urzędu potraktował pismo Strony jako złożone w terminie, a wnioski i dokumenty przedłożone przez Stronę wraz z pismem datowanym na 15 lipca 2021 r. stanowiły przedmiot analizy w dalszym toku postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu.
- (26) Pismem z 26 lipca 2021 r. Strona postępowania odpowiedziała na wezwanie z 16 lipca 2021 r., przekazując dowody zakupu, dotyczące świadczeń pieniężnych, których niemożliwym było zidentyfikowanie w przekazanych plikach JPK_VAT. Dodatkowo złożono wyjaśnienia, zgodnie z którymi, przyczyną braku ujęcia dowodów zakupu w plikach JPK_VAT, jest m.in.: brak prawa do odliczeniu podatku VAT, zwolnienie faktury z podatku VAT lub różnice w numerach referencyjnych dokumentów zakupu w plikach JPK_VAT i przekazanej Tabeli nr 1, polegające na [informacja chroniona].
- (27) Pismem z 6 sierpnia 2021 r. Strona postępowania uzupełniła wyjaśnienia dotyczące opóźnienia odpowiedzi na wezwanie Prezesa UOKiK przedkładając odpowiedź Poczty Polskiej S. A. potwierdzającą fakt nadania pisma w dniu 15 lipca 2021 r. Strona postępowania podtrzymała swoje stanowisko, że przyczynę opóźnienia była okoliczność niezawiniona i niezależna od działań Strony postępowania.
- (28) Postanowieniem z 23 sierpnia 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 22 października 2021 r. z uwagi na przekazany obszerny materiał dowodowy i konieczność szczegółowej analizy i oceny materiału dowodowego.
- (29) Analiza przekazanych przez Stronę postępowania dokumentów wykazała brak możliwości zidentyfikowania dokumentów zakupu, a tym samym nie było możliwe zweryfikowanie podanej przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 wysokości świadczeń pieniężnych. Ponadto analiza wykazała różnicę kwot wynikających z poszczególnych świadczeń pieniężnych, a danymi zawartymi w plikach JPK_VAT. W związku z powyższym, w dniu 15 września 2021 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę do przekazania kopii faktur lub innych dokumentów księgowych dotyczących wyszczególnionych zobowiązań oraz udzielenia wyjaśnień, dotyczących świadczeń pieniężnych, które zostały wskazane przez Stronę postępowania, jako spełnione częściowo z uwzględnieniem faktur korygujących.
- (30) Pismem z 24 września 2021 r. Strona odpowiedziała na wezwanie z 15 września 2021 r., przekazując kopie faktur i rachunków do tych zobowiązań, co do których nie było

możliwości zidentyfikowania w przekazanych plikach JPK_VAT. Zgodnie z wyjaśnieniami, „faktury wskazane w Tabeli nr 1 nie znajdują się w dotychczasowej dokumentacji zebranej w ramach postępowania - w plikach JPK_VAT, gdyż dokumenty takie generalnie nie podlegają obowiązkowi wskazania w plikach JPK-VAT (np. z uwagi na zwolnienie usług z podatku VAT lub brak możliwości odliczenia VAT z danej transakcji). Niektóre transakcje spośród wskazanych w Tabeli nr 1 zostaną dopiero wskazane w plikach JPK_VAT w następstwie składanych korekt deklaracji VAT.”. Dla zobowiązania, w którym jako numer dowodu zakupu zamieszczono „[informacja chroniona]”, Strona wyjaśniła, iż „[informacja chroniona]”. Ponadto Strona oświadczyła, iż powyższe zobowiązanie nie powinno być kwalifikowane jako transakcja handlowa. Strona postępowania przekazała również kopie faktur i wyjaśnienia, do świadczeń pieniężnych, w których zidentyfikowano niezgodności kwot brutto wskazanej przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, a plikami JPK_VAT, zgodnie z którymi rozbieżność wynikała z [informacja chroniona]. Ponadto Strona przekazała kopie faktur korygujących i faktur pro-forma.

- (31) Postanowieniem z 21 października 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 22 grudnia 2021 r.
- (32) Celem oceny terminowego spełniania świadczeń pieniężnych przez Stronę, w powiązaniu ze zgodnością umownych terminów zapłaty z przepisami Ustawy, niezbędne było ustalenie przez Prezesa Urzędu statusu przedsiębiorcy tych kontrahentów Strony, dla których Strona nie oświadczyła w Tabeli nr 1, że posiadają oni status dużego przedsiębiorcy. Ustalenia w tym zakresie Prezes UOKiK oparł o informacje zawarte w ogólnodostępnej bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP), która zawiera informacje o wdrażanych w Polsce środkach pomocowych, pomocy udzielonej w ramach wdrażanych w Polsce środków pomocowych, wszelkiej pomocy publicznej i pomocy *de minimis* udzielonej danemu beneficjentowi, jak również o informacje wynikające ze sprawozdań finansowych znajdujących się w Repozytorium Dokumentów Finansowych Krajowego Rejestru Sądowego (KRS), a także oświadczeniach złożonych przez kontrahentów.
- (33) Postanowieniem z 21 grudnia 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 22 marca 2022 r. z uwagi na konieczność dalszej szczegółowej analizy dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego.
- (34) Pismem z 2 marca 2022 r. Prezes Urzędu działając w oparciu o treść art. 74 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 9 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 13 h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych poinformował, że zakończył zbieranie materiału

dowodowego w postępowaniu w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. przez Stronę postępowania i na tej podstawie dokonał ustaleń faktycznych i prawnych. W przedmiotowym piśmie Prezes Urzędu opisał przedstawiony Stronie postępowania zarzut nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, poprzez wskazanie świadczeń pieniężnych, które Prezes Urzędu uznał za niespełnione w okresie objętym postępowaniem oraz spełnione po terminie, a także powodów takiego uznania. W przedmiotowym piśmie Prezes Urzędu poinformował również Stronę postępowania o jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym - zgodnie a przepisem art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma.

- (35) W dniu 9 marca 2022 r. Strona postępowania za pośrednictwem poczty elektronicznej zwróciła się z prośbą o przekazanie w formie elektronicznej pliku zawierającego tabele o numerach Z.1 do Z.18 zamieszczone w treści pisma Prezesa Urzędu 2 marca 2022 r.
- (36) W dniu 10 marca 2022 r. przekazano Stronie postępowania plik zawierający tabele o numerach Z.1 do Z.18, zgodnie z wnioskiem Strony.
- (37) Pismem z 11 marca 2022 r. Strona postępowania złożyła wniosek o przedłużenie terminu na wypowiedzenie się w sprawie zebranych dowodów i materiałów oraz uzasadnienia zarzutu o dodatkowe 14 dni *„z uwagi na dużą ilość transakcji dokładna analiza i przedstawienie wniosków wymaga szczególnego zaangażowania czasowego ze strony pracowników Spółki”*. Dodatkowo Strona wskazała, że *„w celu pełnego przedstawienia stanowiska niezbędne jest uzyskanie informacji od innych podmiotów działających w ramach grupy kapitałowej Spółki”*.
- (38) Pismem z 15 marca 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin na ustosunkowanie się wobec zgromadzonych w sprawie dowodów i materiałów oraz wypowiedzenia się co do uzasadnienia zarzutu przedstawionego w zawiadomieniu Prezesa UOKiK z 2 marca 2022 r., o dodatkowe 14 dni, tj. do 31 marca 2022 r.
- (39) Postanowieniem z 17 marca 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 22 czerwca 2022 r. w związku z przedłużeniem na wniosek Strony terminu na ustosunkowanie się do ustaleń oraz wypowiedzenie się co do zgromadzonych w sprawie dowodów.
- (40) Pismem z 31 marca 2022 r. Strona postępowania ustosunkowała się do zawiadomienia Prezesa UOKiK z 2 marca 2022 r. obejmującego uzasadnienie postawione Stronie

postępowania zarzutu. Strona postępowania nie zgodziła się z częścią stanowiska przedstawionego przez Prezesa UOKiK w zawiadomieniu, jak również zakwestionowała część wyliczeń dokonanych w tabelach opracowanych przez Prezesa Urzędu (zwanym przez Stronę w piśmie „*Tabelami UOKiK*”).

- (41) Po pierwsze Strona postępowania podniosła, iż nie zgadza się z kwalifikacją przez Prezesa UOKiK jako opóźnionych transakcji handlowych, dla których faktura została doręczona po umownym terminie zapłaty oraz wskazała, że Prezes UOKiK niezasadnie zakwalifikował jako opóźnione także takie transakcje, co do których Strona przedstawiła dowody, że opóźnienie w przekazaniu dokumentu księgowego modyfikowało termin zapłaty. Zgodnie z argumentacją Strony postępowania *„w transakcjach handlowych przyjęte jest powszechnie, że płatności są dokonywane jedynie na podstawie faktur”*, a także, że *„zasadę, z którą płatność nie może być uznawana za wymagalną do czasu doręczenia faktury (faktura jako warunek płatności) należy uznać za obowiązującą, nawet jeśli nie została w danej umowie wyrażona wprost - jako ustalony zwyczaj.”* Strona wskazała, że *„ustalone zwyczaje są zatem traktowane na równi z literalnym brzmieniem umowy jako dyrektywa oceny współdziałania ze strony wierzyciela oraz wykonania zobowiązań”*. Dodatkowo Strona postępowania wskazała, że *„do momentu otrzymania faktury, Spółka zasadniczo nie posiada wiedzy o dacie wystawienia faktury, nie wie zatem nawet, że termin ten rozpoczął bieg”*, a ponadto że *„żaden z kontrahentów nie kwestionował płatności jako opóźnionej w sytuacji, gdy była ona zrealizowana na podstawie faktury doręczonej po umownym terminie zapłaty”*. Na wypadek uznania powyższych transakcji handlowych jako opóźnionych, Strona postępowania wniosła o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w części dotyczącej transakcji handlowych, gdzie faktura została doręczona po umownym terminie zapłaty.
- (42) Strona wraz z pismem przekazała także fakturę korygującą wystawioną przez kontrahenta [informacja chroniona] w zakresie całkowitej wartości faktury o numerze [informacja chroniona] (oznaczonej w Tabeli nr 1 lp. 15383). Ponadto Strona postępowania zakwestionowała kwalifikację transakcji handlowej wynikającej z faktury o numerze [informacja chroniona] (w Tabeli nr 1 pod lp. 20839) jako opóźnionej, z uwagi na doręczenie faktury po umownym terminie zapłaty. Dodatkowo wskazała na zapis w umowie pomiędzy [informacja chroniona] a [informacja chroniona], zgodnie z którym *„[informacja chroniona]”*, jednocześnie wskazując, że *„[informacja chroniona]”*.
- (43) Strona postępowania zakwestionowała również kwalifikację świadczeń pieniężnych wynikających z faktur o numerach [informacja chroniona] (oznaczonych w Tabeli nr 1 pod

lp. 1, 2 oraz 3), jako opóźnionych, dołączając tłumaczenie przysięgłe wyciągu z umowy z [informacja chroniona] Strona wskazała że „[informacja chroniona]”.

- (44) Kolejną zakwestionowaną, przez Stronę postępowania jest świadczenie pieniężne wynikające z faktury o numerze [informacja chroniona] (oznaczone w Tabeli nr 1 lp. 11528) z kontrahentem [informacja chroniona], która zdaniem Strony nie powinna być klasyfikowana, jako opóźniona z uwagi na zapis w umowie, zgodnie z którym na kontrahencie [informacja chroniona] ciąży obowiązek [informacja chroniona]. Ponadto, Strona podniosła, że faktura stanowi nie tylko podstawę zapłaty, ale również źródło informacji dla Spółki, jaką kwotę Spółka powinna zapłacić [informacja chroniona].
- (45) W dalszej kolejności Strona postępowania wyszczególniła kontrahentów, którzy są spółkami powiązanymi i należą do tej samej grupy kapitałowej. Strona postępowania podniosła, że transakcje handlowe z podmiotami powiązanymi „*nie powinny być uwzględniane dla potrzeb kalkulacji kary pieniężnej na podstawie art. 13v Ustawy.*”, wskazując jednocześnie, że sankcjonowanie tych transakcji „*nie jest objęte interesem publicznym*”. Strona powołała się na projekt nowelizacji Ustawy, zgodnie z którym „*pomija się świadczenia pieniężne: 2) stanowiące wynagrodzenie w transakcjach handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej*”. Strona postępowania wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary związanej z transakcjami handlowymi z podmiotami powiązanymi na podstawie „*art. 13v ust. 8 Ustawy*”.
- (46) Strona postępowania wskazała również, że wydłużenie terminów płatności dla świadczeń pieniężnych wynikających z faktur o numerach [informacja chroniona] (oznaczonych w Tabeli nr 1 lp. 15000, 18181 i 12003) nastąpiło z uwagi na konieczność uzupełnienia certyfikatu rezydencji podatkowej oraz potwierdzenia wykonanych usług przez kontrahentów [informacja chroniona] oraz [informacja chroniona]. Z powyższych względów - zdaniem Strony - te transakcje handlowe nie powinny być kwalifikowane jako opóźnione.
- (47) Strona postępowania przekazała także dokumenty dotyczące świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury o numerze [informacja chroniona] (oznaczonego w Tabeli nr 1 lp. 11878) z kontrahentem [informacja chroniona], potwierdzające dostawę towaru niezgodną z umową, a tym samym potwierdzenie konieczności wstrzymania płatności. Strona postępowania wskazała również, że wstrzymanie płatności dla tej transakcji nastąpiło z tego samego powodu, co dla transakcji o numerze faktury [informacja chroniona] (oznaczonej w Tabeli nr 1 lp. 48).

- (48) Strona postępowania zakwestionowała kwalifikację jako opóźnionego świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury o numerze [informacja chroniona] (oznaczonego w Tabeli nr 1 lp. 11892 i 28657) z kontrahentem [informacja chroniona], co do których Strona wstrzymała się z płatnością z uwagi na nieodpowiednią jakość dostarczonych produktów oraz świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury o numerze [informacja chroniona] (oznaczonego w Tabeli nr 1 lp. 18529 i 25970) z kontrahentem [informacja chroniona], bowiem jak wskazała Strona „[informacja chroniona]”, na potwierdzenie czego Strona przedłożyła korespondencję e-mail. Zdaniem Strony także świadczenia pieniężne wynikające z faktur o numerach [informacja chroniona] (oznaczonych w Tabeli nr 1 lp. 11880, 25503 i 29442) z kontrahentem [informacja chroniona] nie powinny być kwalifikowane jako opóźnione, ponieważ wstrzymanie płatności nastąpiło z powodu nieodpowiedniej jakości zamawianego towaru, na dowód czego Strona przedłożyła korespondencję e-mail pomiędzy swoimi pracownikami.
- (49) Strona złożyła także wyjaśnienia dotyczące terminów zapłaty określonych w umowach z kontrahentami jako „[informacja chroniona]” (tj. *takimi, gdzie [informacja chroniona]*). Zdaniem Strony „[informacja chroniona]”. Na potwierdzenie powyższej interpretacji Strona przedłożyła porozumienia z kontrahentami [informacja chroniona] oraz [informacja chroniona]. W związku z powyższym Strona postępowania wskazała transakcje handlowe, które nie powinny być zakwalifikowane jako podstawa naliczania kary administracyjnej.
- (50) Strona postępowania wskazała także na błąd rachunkowy popełniony przez Prezesa Urzędu dla świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury o numerze [informacja chroniona] (oznaczonego w Tabeli nr 1 lp. 1481) dotyczący błędnie obliczonej liczby dni opóźnienia.
- (51) Strona zwróciła również uwagę na kwestie związane z przeliczaniem walut obcych na walutę polską i podniosła, że *„brak jest podstaw do stosowania zasady wynikającej z art. 10 ust. 1a Ustawy dla potrzeb przeliczania kursu waluty obcej przy określaniu kwot opóźnienia w rozumieniu art. 13b i 13v Ustawy”*, a tym samym *„dopóki luka ta nie zostanie wypełniona - powinno się stosować możliwie najkorzystniejszy dla strony sposób przeliczania walut obcych na polskie złote”*.
- (52) Pismem z 5 kwietnia 2022 r. Strona postępowania uzupełniła odpowiedź z 31 marca 2022 r. odnośnie stosowanej w umowach [informacja chroniona], przekazując porozumienie z kontrahentem [informacja chroniona] z 1 kwietnia 2022 r. dotyczące interpretacji „[informacja chroniona]”.

II. Interes publiczny

- (53) Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Stosownie do przepisu art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana w ramach działań Prezesa Urzędu prowadzona jest w interesie publicznym. Zatem w związku z faktem, iż na podstawie treści art. 13c ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, kompetencje te należy powiązać z delegacją wskazaną w treści art. 31 pkt 17 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że Prezes Urzędu wykonuje inne zadania określone w ustawie lub ustawach odrębnych. W ten sposób działania podejmowane w ramach ochrony rynku na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, podejmowane są w interesie publicznym.
- (54) Interes publiczny dotyczy ogółu, nieokreślonej z góry liczby osób. Jego naruszenie zachodzi głównie wtedy, gdy działaniem danego przedsiębiorcy zagrożony jest interes ogólnospołeczny lub jakiś szerszy krąg uczestników. Nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj. nierzetelne regulowanie własnych zobowiązań jest niewątpliwie takim zagrożeniem, ponieważ negatywnie wpływa na rozwój gospodarki, przyczyniając się do powstawania zatorów płatniczych.
- (55) Interes publiczny nie jest pojęciem stałym, a jest konkretyzowany w każdej sprawie. Przedmiotem niniejszego postępowania jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę. W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publiczny, gdyż wiąże się z ochroną praw nieograniczonego kręgu podmiotów - nie tylko tych podejmujących współpracę ze Stroną postępowania, która - w ocenie Prezesa Urzędu - nadmiernie opóźnia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, ale również innych, które ze względu na efekt domina konsekwentnie doświadczają negatywnych skutków tych opóźnień w płatnościach. Takie działanie zazwyczaj wywołuje niekorzystne skutki na rynku, zniekształcając, ograniczając albo eliminując na nim konkurencję, negatywnie wpływając na całe otoczenie gospodarcze, w jakim funkcjonują strony transakcji handlowych - powodując m.in. ograniczenia inwestycji czy redukcje zatrudnienia - przez co opisane działanie, przyczynia się do powstawania tzw. zatorów płatniczych i narusza interes ogólnospołeczny uczestników rynku.

- (56) Z powyższych względów, w niniejszej sprawie została spełniona przesłanka naruszenia interesu publicznego, a zatem istniały podstawy dla przeprowadzenia analizy zachowań Strony postępowania w świetle zakazu nadmiernego opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (57) Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Sąd ten stoi na stanowisku, dotyczącym wykładni pojęcia interesu publicznego, wskazując, że publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki czy też określonej grupy. W treści orzeczenia z dnia 27 czerwca 2001 r., sygn. akt XVII Ama 92/00, Sąd Antymonopolowy stwierdził, że: „(...) *Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany, co do swych wymagań. Organ administracji publicznej (a więc także Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) powinien, w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji, być rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej. Zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy*”.
- (58) Podobnie na temat interesu publicznego wypowiada się Sąd Najwyższy, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 29 maja 2001r. (sygn. akt I CKN 1217/98) stwierdził, że ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny, zatem jej celem jest służenie interesom publicznym. Ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji. Nie odnosi się do ochrony roszczeń indywidualnych.

III. Przesłanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

- (59) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.
- (60) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych.

W odniesieniu do postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wyniesie co najmniej 5 000 000 zł - stosownie do treści art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych⁸.

- (61) W treści art. 4 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych wskazuje, że transakcja handlowa oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Umowy te (transakcje handlowe), posiadają zatem następujące cechy:
- są umowami odpłatnymi;
 - przedmiotem umów jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
 - stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
 - zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (62) Świadczenia pieniężne, w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych.
- (63) Dla stwierdzenia czy doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w toku niniejszego postępowania niezbędne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia poniższych przesłanek:
- posiadanie przez Stronę postępowania statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;
 - zawieranie transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością;
 - nadmierne opóźnianie się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem - stosownie do art. 13b Ustawy;
 - nieposiadanie przez Stronę postępowania statusu podmiotu publicznego.

⁸ Dz.U. z 2019 r. poz. 1649 ze zm.

IV. Reckitt Benckiser Production (Poland) sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Dworze Mazowieckim jako strona postępowania w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

- (64) Adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b Ustawy, są m.in. podmioty wymienione w art. 2 Ustawy niebędące podmiotami publicznymi.
- (65) Art. 2 pkt 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych stanowi, iż przepisy Ustawy stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców⁹.
- (66) Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą.
- (67) Reckitt Benckiser Production (Poland) sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Dworze Mazowieckim jest spółką prawa handlowego wpisaną do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000269205 (Regon 140762678, NIP 5272525794). Strona postępowania prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Reckitt Benckiser Production (Poland) sp. z o.o. jest produkcja mydła i detergentów, środków myjących i czyszczących. Kapitał zakładowy Strony postępowania należy w całości do podmiotu prywatnego.

Dowód: Odpis z KRS Strony postępowania z dnia 22 października 2020 [k.5-8].

- (68) Mając na uwadze powyższe, nie ulega wątpliwości, że Strona niniejszego postępowania, jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prowadząca działalność gospodarczą związaną z produkcją mydła i detergentów, środków myjących i czyszczących, mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy, określonym w jej art. 2 pkt 1 i tym samym może być adresatem decyzji Prezesa Urzędu stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a zatem naruszenie zakazu, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.
- (69) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania nie posiada statusu mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108

⁹ t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 162

Traktatu¹⁰, o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe daje podstawę do stwierdzenia, że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony i złożonym przez nią oświadczeniu, uznając je za wiarygodne.

Dowód: Pismo Strony postępowania z dnia 16 grudnia 2020 r. [k. 36].

- (70) Jednocześnie, w związku z tym, że kapitał zakładowy Strony postępowania należy w całości do podmiotu prywatnego, Strona postępowania nie posiada statusu podmiotu publicznego.

Dowód: Odpis z KRS Strony postępowania z dnia 22 października 2020 [k.5-8].

- (71) Mając na uwadze powyższe Strona postępowania może być adresatem decyzji, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy.

V. Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę

- (72) W celu ustalenia, których świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem Strona nie spełniła lub spełniła je po terminie Prezes Urzędu poddał analizie wszystkie informacje i dane dotyczące transakcji handlowych ujętych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 z dnia 16 grudnia 2020 r. Zawarte w niej informacje i dane stanowiły punkt wyjścia dla zakreślenia przedmiotu postępowania. Ustalenia w tym zakresie były dokonywane sukcesywnie, w toku całego postępowania, na podstawie wyników analizy materiału dowodowego.

- (73) W pierwszej kolejności, Prezes Urzędu ustalił, które zobowiązania Strony - pomimo tego, że zostały przez Stronę zaprezentowane w ramach Tabeli nr 1 - nie podlegały ocenie pod kątem terminowego spełnienia z powodów opisanych poniżej.

1. Wyłączenia przedmiotowe

- (74) Prezes UOKiK wyłączył z prowadzonego postępowania świadczenia o charakterze pieniężnym nieobjęte zakresem przedmiotowym Ustawy. W ten sposób jako niepodlegające weryfikacji w toku postępowania pod kątem ich terminowego spełnienia wskazał świadczenia o charakterze pieniężnym niestanowiące wynagrodzenia za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy

¹⁰ Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 187/70 z 26.6.2014, dalej: „załącznik I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.”.

2. Świadczenia pieniężne niewymagalne w okresie objętym postępowaniem

- (76) Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygnięcia świadczenia pieniężne stanowiące wynagrodzenie za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych, które - pomimo tego, że zostały wykazane przez Stronę w materiale dowodowym - nie kwalifikowały się do objęcia ich ramami wyznaczonymi przez okres objęty niniejszym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.
- (77) W tym zakresie, Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygnięcia te świadczenia pieniężne, które nie były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, a w tym:
- świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem, tj. przed 1 czerwca 2020 r. (Tabela W.2a);
 - świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 31 sierpnia 2020 r. lub później (Tabela W.2b).

Tabela W.2a. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę przed okresem objętym postępowaniem

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury	Waluta	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data zapłaty
	[informacja chroniona]						

[Tabela W.2a zawiera 1327 wierszy na stronach od 27 do 59]

Tabela W.2b. Świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury	Waluta	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.
	[informacja chroniona]					

[Tabela W.2b zawiera 10878 wierszy na stronach od 59 do 312]

3. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę postępowania w terminie

- (78) Na poczet ustalenia czy Strona postępowania nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu nie uwzględnił również świadczeń pieniężnych, co do których ustalił, że zapłata tych świadczeń nastąpiła przed upływem terminu zapłaty i uznał je za spełnione w terminie.
- (79) W tym zakresie, na podstawie wyjaśnień Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu uznał za spełnione w terminie również świadczenia pieniężne bez odroczonego terminu zapłaty, których zapłata nastąpiła gotówką lub kartą płatniczą. Transakcje handlowe, w których strony uzgodniły, że zapłata za towary lub usługi następuje gotówką lub kartą w momencie ich nabycia, tj. nie następuje odroczenie płatności, nie podlegają ocenie z punktu widzenia potencjalnych opóźnień w płatnościach. Zawarcie tego rodzaju umowy jest bowiem uzależnione od niezwłocznej zapłaty ceny przez kupującego, w związku z czym - co do zasady - nie jest możliwe powstanie opóźnienia. Spełnienie świadczenia pieniężnego stanowiącego wynagrodzenie dostawcy następuje bowiem w momencie zawarcia umowy.

Tabela W.3. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę w terminie

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury	Waluta	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data zapłaty
	[informacja chroniona]						

[Tabela W.3 zawiera 12102 wierszy na stronach od 313 do 608]

4. Świadczenia pieniężne, dla których dokonano korekt księgowych lub wystawione zostały faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego

(80) Ponadto, na podstawie wyjaśnień Strony i przedstawionych przez nią dowodów, Prezes Urzędu wyłączył od rozstrzygnięcia w toku postępowania świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych udokumentowanych fakturami VAT, dla których kontrahenci Strony wystawili faktury korygujące na pełną wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury pierwotnej lub też Strona dokonała korekt księgowych na pełną wartość świadczenia pieniężnego (storno techniczne).

(81) Zgodnie z art. 25 ustawy o rachunkowości, błędy w zapisach ksiąg rachunkowych poprawia się albo przez skreślenie dotychczasowej treści i wpisanie nowej (ust.1), albo przez wprowadzenie do ksiąg rachunkowych dowodu zawierającego korekty błędnych zapisów (ust.2). W konsekwencji należy uznać, że w sytuacji sprostowania błędu księgowego do całości kwoty występującej w pierwotnym dowodzie księgowym, wskazana dokumentacja nie odzwierciedla faktycznych zdarzeń gospodarczych (tj. nie doszła do skutku transakcja handlowa - nie dostarczono towarów lub nie wykonano usług stanowiących podstawę do żądania spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania i podstawę do wystawienia faktury VAT). Przedmiotowe świadczenia pieniężne zostały przedstawione w poniższej Tabeli W.4

5. Świadczenia pieniężne, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego

- (82) Kolejną kategorią świadczeń pieniężnych, które Prezes UOKiK pominął od rozstrzygnięcia, są świadczenia pieniężne, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, w zakresie ich wymagalności w okresie objętym postępowaniem bądź w zakresie ich terminowego spełnienia. Stosownie do treści art. 81a Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 13q Ustawy, jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony.
- (83) Niedające się usunąć wątpliwości wystąpiły w przypadku transakcji handlowych, co do których Strona wskazała, że faktura została dostarczona po umownym terminie zapłaty, a podjęte przez Prezesa Urzędu czynności wyjaśniające nie pozwoliły w sposób obiektywny i bezsporny ustalić czy świadczenia pieniężne wynikające z tych transakcji handlowych zostały spełnione po terminie. Na podstawie wyjaśnień Strony i przekazanych kopii umów Prezes Urzędu uznał, że nie jest możliwym stwierdzenie czy Strona spełniła świadczenie pieniężne w terminie, w przypadku, gdy w umowach postanowiono, że płatność będzie następowała na podstawie informacji wskazanych na fakturze dostarczanej nabywcy towaru lub usługi przez dostawcę, a zarazem w treści zawartych umów brak było informacji umożliwiających spełnienie świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania i Strona postępowania nie była w posiadaniu takich informacji.
- (84) W odniesieniu więc do świadczeń pieniężnych wynikających z dowodów zakupu o numerach: [informacja chroniona], Prezes Urzędu nie ustalił w sposób obiektywny i bezsporny okoliczności odnoszących się do terminowego spełnienia ww. świadczeń pieniężnych.
- (85) Wątpliwości co do stanu faktycznego zaistniały także w przypadku świadczenia pieniężnego opisanego przez Stronę postępowania jako sporne, a które wynikało z umowy [informacja chroniona] i wystawionych z tego tytułu dowodów sprzedaży o numerach [informacja chroniona], która to [informacja chroniona]. Tym samym, z uwagi na [informacja chroniona].
- (86) Pominiętą od rozstrzygnięcia jest również transakcja handlowa oznaczona przez Stronę w Tabeli nr 1 liczbą porządkową 20839, z uwagi na wyjaśnienia Strony postępowania zawarte w piśmie z 31 marca 2022 r., gdzie Strona powołując się na treść zawartej umowy

wskazała, że „[informacja chroniona]”. W świetle wyjaśnień Strony oraz przywołanych przez nią dowodów, Prezes Urzędu nie ustalił ponad wszelką wątpliwość okoliczności odnoszących się do terminowego spełnienia ww. świadczenia pieniężnego.

Tabela W.5. Świadczenia pieniężne, wobec których pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Termin zapłaty	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury	Waluta
	[informacja chroniona]					

6. Pozycje zwielokrotnione

- (87) W wyniku analizy materiału dowodowego, Prezes Urzędu wyodrębnił z przekazanej przez Stronę Tabeli nr 1 świadczenia pieniężne, które zostały przez Stronę ujęte wielokrotnie. Prezes Urzędu ustalił okoliczności odnoszące się do świadczeń pieniężnych wynikających z unikatowych numerów dowodów zakupu zidentyfikowanych w ewidencji JPK_VAT, a pozostałe zwielokrotnione pozycje - wyszczególnione w poniższej Tabeli W.6 - wyłączył z dalszej analizy.

Tabela W.6. Pozycje zwielokrotnione

Lp.	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer dokumentu księgowego	Data zakupu/ data wystawienia dokumentu księgowego	Kwota zobowiązania wynikająca z dokumentu księgowego	Waluta
		[informacja chroniona]				

Lp.	Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer dokumentu księgowego	Data zakupu/ data wystawienia dokumentu księgowego	Kwota zobowiązania wynikająca z dokumentu księgowego	Waluta

7. Świadczenia pieniężne wynikające z umów, które poddano prawu właściwemu innemu niż prawo polskie

- (88) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych wyłączonych od rozstrzygania, Prezes Urzędu nie uwzględnił natomiast argumentacji Strony postępowania przytoczonej w piśmie z 16 grudnia 2020 r. (punkt 3) dotyczącej wyłączenia spod oceny i sankcjonowania na gruncie art. 13b i 13v Ustawy, w których dostawcami (wierzycielami świadczenia pieniężnego) są podmioty mające siedzibę poza granicami Polski i dla których zastosowanie miało prawo obce.
- (89) Strona postępowania wyjaśniła, że umowy poddane prawu innemu niż polskie, to w przeważającej mierze umowy zawarte [informacja chroniona], a w niektórych przypadkach [informacja chroniona]. Dalej Strona podniosła, że mając na uwadze treść Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I)¹¹ „do takich umów nie mają zastosowania polskie przepisy prawa”, a zatem „ocena co do tego, czy doszło do opóźnienia się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w stosunku do umów zawartych z podmiotami zagranicznymi pod prawem obcym, powinna nastąpić przy uwzględnieniu prawa wybranego przez strony lub prawa właściwego przez wzgląd na siedzibę głównego organu zarządzającego sprzedawcy/podmiotu świadczącego usługi”. W konsekwencji - zdaniem Strony - takie transakcje nie powinny podlegać ocenie oraz sankcjonowaniu na gruncie art. 13b oraz art. 13v Ustawy.
- (90) Poza powyższym Strona wskazała, że jeśli opóźnienie w płatnościach rozpatrywane byłoby jako delikt, to zgodnie z Rozporządzeniem (WE) Nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczące prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”)¹² *prawem właściwym dla zobowiązania pozaumownego wynikającego z czynu*

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 593/2008 dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I), Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej nr L 177/6

¹² Rozporządzenie (WE) Nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczące prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”), Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej nr L 199/40.

niedozwolonego jest prawo państwa, w którym powstaje szkoda (art. 4 ust 1). Strona wskazała, że w związku z tym „w przypadku opóźnienia w zapłacie na rzecz podmiotu mającego siedzibę poza terytorium Polski miejscem powstania ewentualnej szkody związanej z opóźnieniem w zapłacie jest zasadniczo miejsce siedziby wierzyciela” i wówczas „dla sankcjonowania takiego opóźnienia zastosowanie miało będzie prawo inne niż polskie”.

- (91) W odniesieniu do tych argumentów wskazać po pierwsze należy, że Rozporządzenie Rzym I stanowi źródło prawa prywatnego międzynarodowego, a zgodnie z art. 1 ust. 1 niniejsze rozporządzenie stosuje się do zobowiązań umownych w sprawach cywilnych i handlowych powiązanych z prawem różnych państw. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się w szczególności do spraw skarbowych, celnych i administracyjnych. Rozporządzenie to pozwala więc w szczególności ustalić prawo, któremu podlegać będzie stosunek umowny, zobowiązaniowy między podmiotami mającymi siedziby w różnych państwach lub w inny sposób powiązany z prawem różnych państw. Prawo właściwe dla umowy na podstawie niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie w szczególności do: a) jej wykładni; b) wykonywania wynikających z niej zobowiązań; c) w granicach uprawnień przyznanych sądowi przez prawo procesowe, skutków całkowitego lub częściowego niewykonania tych zobowiązań, łącznie z określeniem wysokości szkody, w zakresie, w jakim rozstrzygają o tym przepisy prawa; d) różnych sposobów wygaśnięcia zobowiązań oraz przedawnienia i utraty praw wynikającej z upływu terminów; e) skutków nieważności umowy (art. 12).
- (92) Natomiast Rozporządzenie Rzym II w art. 1 ust. 1 wprost wskazuje, iż niniejsze rozporządzenie stosuje się do zobowiązań pozaumownych w sprawach cywilnych i handlowych, powiązanych z prawami różnych państw. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się, w szczególności, do spraw podatkowych, celnych lub administracyjnych ani do odpowiedzialności państwa za działania i zaniechania w wykonywaniu władzy publicznej („*acta iure imperii*”). Natomiast art. 2 ust. 1 enumeratywnie wymienia, że do celów niniejszego rozporządzenia szkoda obejmuje wszelkie następstwa wynikające z czynu niedozwolonego, bezpodstawnego wzbogacenia, prowadzenia cudzych spraw bez zlecenia lub *culpa in contrahendo*.
- (93) Rozporządzenia Rzym I i Rzym II regulują więc stosunki umowne i pozaumowne pomiędzy równorzędnymi podmiotami, natomiast wprost wyłączają spod przedmiotu swojej regulacji sprawy administracyjne. W związku z tym deliktu administracyjnego w postaci nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych - za popełnienie którego

przewidziano administracyjną karę pieniężną, nakładaną w drodze decyzji przez Prezesa UOKiK - nie można utożsamiać z deliktem w rozumieniu Rozporządzenia Rzym II.

- (94) W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 189b k.p.a. *przez administracyjną karę pieniężną rozumie się określoną w ustawie sankcję o charakterze pieniężnym, nakładaną przez organ administracji publicznej, w drodze decyzji, w następstwie naruszenia prawa polegającego na niedopełnieniu obowiązku albo naruszeniu zakazu ciążącego na osobie fizycznej, osobie prawnej albo jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej*. W świetle tego przepisu zwrócić należy uwagę, że ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych *określa szczególne uprawnienia wierzyciela i obowiązki dłużnika w związku z terminami zapłaty w transakcjach handlowych, skutki niewykonania takich obowiązków oraz postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych*, natomiast w art. 13b wprost ustanawia zakaz: *„zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi”*. Za naruszenie zakazu przewidziana została sankcja w postaci administracyjnej kary pieniężnej obliczanej według ściśle określonego w art. 13v ust. 2 Ustawy wzoru, która nakładana jest przez Prezesa UOKiK - będącego centralnym organem administracji rządowej (art. 29 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów) - po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, w drodze decyzji.
- (95) Zatem podsumowując, to jakiemu prawu strony poddały swój prywatnoprawny stosunek (bądź jakiemu prawu zagranicznemu podlega wedle przepisów) pozostaje bez wpływu dla kompetencji Prezesa UOKiK przynależących do reżimu prawa administracyjnego, w tym stwierdzenia czy dany podmiot popełnił delikt administracyjny sankcjonowany przepisami stosowanej przez Prezesa UOKiK Ustawy.
- (96) W dalszej kolejności, Prezes Urzędu wskazuje, że przepisy ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych określające jej zakres podmiotowy i przedmiotowy, precyzyjnie wskazują do jakich transakcji handlowych mają one zastosowanie (art. 2 Ustawy) i jednoznacznie wskazują okoliczności, w których przepisy te zastosowania nie mają (art. 3 Ustawy).
- (97) Zgodnie z art. 2 Ustawy, jej przepisy stosuje się do transakcji handlowych, których stronami są m.in. oddziały i przedstawicielstwa przedsiębiorców zagranicznych, ale także przedsiębiorcy z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej. Decydująca dla zastosowania

przepisów Ustawy będzie więc okoliczność zawarcia przez Stronę postępowania transakcji handlowej z którymkolwiek z podmiotów wymienionych w art. 2 Ustawy (w tym z przedsiębiorcami posiadającymi siedzibę poza terytorium RP), nie zaś poddania stosunku umownego pod regulację prawa polskiego czy innego państwa. Jednocześnie, umowy zawarte pod prawem obcym nie zostały przez ustawodawcę uwzględnione i wymienione w art. 3 Ustawy jako podlegające wyłączeniu zastosowania przepisów Ustawy.

(98) Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa Urzędu świadczenia pieniężne wynikające z umów poddanych prawu właściwemu innemu niż prawo polskie nie podlegają wyłączeniu spod rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu.

8. Terminy zapłaty świadczeń pieniężnych

(99) Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego¹³ i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać obowiązujących ustaw.

(100) Uzgodnione terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(101) Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty z naruszeniem wymienionych przepisów Ustawy stosuje się terminy zapłaty ustalone zgodnie z zasadami określonymi w art. 13 ust. 2 Ustawy, tzn. stosuje się terminy zapłaty wynoszące 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczonych zgodnie z art. 7 ust. 4 lub art. 9 ust. 2 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).

(102) Świadczenie pieniężne spełnione po terminie to zatem zarówno świadczenie spełnione po terminie umówionym przez strony transakcji handlowej, jak i świadczenie spełnione wprawdzie w terminie umówionym przez strony, ale z naruszeniem wymienionych przepisów Ustawy (po upływie maksymalnego terminu zapłaty).

¹³ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 1740 ze zm.) dalej: „Kodeks cywilny” lub „k.c.”.

(103) Dokonując ustaleń w zakresie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku:

- a) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed 1 stycznia 2020 r.,
- b) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych¹⁴,
- c) świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych¹⁵, w których dłużnikiem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca, a wierzycielem jest duży przedsiębiorca,

Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczone od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem, że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy” lub wynikającego z przesłanej kopii dokumentacji źródłowej (np. faktury, rachunku, umowy).

(104) Z kolei, zgodnie z przepisem art. 7 ust. 2a Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, w których dłużnikiem jest duży przedsiębiorca, a wierzycielem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca¹⁶, Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.

(105) W konsekwencji, dokonując analizy materiału dowodowego, Prezes Urzędu - uwzględniając przepis art. 7 ust. 2a Ustawy określający zakres swobody kontraktowej w przedmiocie uzgadniania terminów zapłaty oraz art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy określający skutki prawne jej przekroczenia - ustalił, że w przedmiotowym postępowaniu wystąpiły przypadki,

¹⁴ Transakcje symetryczne - transakcje handlowe nie będące transakcjami asymetrycznymi.

¹⁵ Transakcje asymetryczne - transakcje handlowe, w których jedna strona ma status dużego przedsiębiorcy, a druga strona status średniego, małego lub mikroprzedsiębiorcy.

¹⁶ Dalej również: „MŚP”.

w których umownie ustalone terminy zapłaty świadczeń pieniężnych naruszały maksymalne ustawowe terminy zapłaty. W tych przypadkach, Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem pomimo upływu maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy lub spełniła po upływie tak ustalonego maksymalnego terminu zapłaty.

(106) Jednocześnie, w odniesieniu do transakcji handlowych zawartych po 1 stycznia 2020 r., w których strony uzgodniły termin zapłaty przekraczający 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, a jednocześnie wskazano poddanie umowy prawu właściwemu innemu niż prawo polskie, Prezes Urzędu uznał, że w odniesieniu do tych świadczeń pieniężnych art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy nie ma zastosowania.

(107) W odniesieniu do transakcji handlowych, w których terminy zapłaty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 okazały się odmienne od terminów zapłaty określonych w umowach, których kopie zostały przez Stronę przekazane w dalszym toku postępowania, Prezes Urzędu za terminy zapłaty obowiązujące Stronę uznał te wynikające z treści przekazanych umów handlowych. Natomiast ustalając terminy zapłaty świadczeń pieniężnych, dla których nie przedstawiono umów handlowych lub z treści przekazanych umów nie wynikało aby termin zapłaty wskazany w Tabeli nr 1 był niezgodny z treścią umowy, za wiarygodne przyjęto terminy zapłaty podane przez Stronę w Tabeli nr 1, jako oparte na całokształcie materiału dowodowego i niesprzeczne z ustaleniami Prezesa UOKiK w pozostałym zakresie.

(108) Powyższa zasada dotycząca terminów zapłaty przyjętych do dalszej oceny spełniania świadczeń pieniężnych przez Stronę, znalazła zastosowanie również w przypadku, gdy data doręczenia faktury wskazana przez Stronę była późniejsza od terminu zapłaty wskazanego przez Stronę, a Strona nie przedstawiła żadnych dowodów wskazujących na okoliczność, że opóźnienie się z doręczeniem dokumentu księgowego, jakim jest faktura, przez jej wystawcę, modyfikowałoby termin zapłaty tych świadczeń pieniężnych.

(109) W konsekwencji, ustalając sumę wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie, wymagalnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., wskazującą na naruszenie ustawowego zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy, Prezes Urzędu uwzględnił zarówno:

- a) świadczenia pieniężne niespełnione w okresie objętym postępowaniem lub spełnione po umownym terminie zapłaty (gdy uzgodniony przez strony umowy termin zapłaty jest zgodny z przepisami Ustawy),

- b) świadczenia pieniężne spełnione wprawdzie w terminie zapłaty uzgodnionym przez strony transakcji handlowej, ale z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy.

(110) Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z treści przepisów Ustawy:

- a) w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty był zgodny z przepisami Ustawy:

- w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020 r.,
- w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.,

- b) w stosunku do świadczeń pieniężnych, w których ustalony przez strony umowy termin zapłaty naruszał art. 7 ust. 2a Ustawy:

- w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do 31 sierpnia 2020 r.,
- w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie, długość opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie maksymalnego terminu zapłaty, wyznaczonego zgodnie z art. 13 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 Ustawy, do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 31 sierpnia 2020 r.

9. Weryfikacja materiału dowodowego

(111) Mając na uwadze wyżej opisane założenia wynikające z przepisów Ustawy, Prezes UOKiK zweryfikował materiał dowodowy w zakresie spełnienia przesłanek ustawowych potwierdzających nadmierne opóźnianie się przez Stronę ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.

- (112) Weryfikacja polegała na analizie i porównaniu informacji zawartych w zebranych materiale dowodowym. Porównywanie obejmowało poszczególne dane dotyczące w szczególności: daty wystawienia faktury/rachunku, daty doręczenia Stronie postępowania faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty, a także wysokości faktycznie spełnionych świadczeń pieniężnych i dat ich spełnienia - informacji uzyskanych od Strony postępowania i jej kontrahentów z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej (w plikach JPK_VAT), w wyciągach bankowych (w plikach JPK_WB) oraz w dokumentach źródłowych - w fakturach lub innych dowodach księgowych, potwierdzeniach przelewu, wydrukach wyciągów bankowych (w innej strukturze niż JPK_WB), wyciągach z ksiąg rachunkowych oraz w umowach.
- (113) Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły ujęte w pliku o nazwie „5272525794_2020_12_01” tabelarycznie przedstawione informacje uzyskane od Strony postępowania o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego, oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach zapłaty, które to informacje zostały zbiorczo określone jako „Tabela nr 1”.
- (114) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych danych i informacji było uzasadnione faktem, że dotyczą one faktów, co do których Strona postępowania posiadała wyłączną i kompletną wiedzę, którą Strona mogła przekazać w formie i strukturze wskazanej przez Prezesa Urzędu. To z kolei, umożliwiło Prezesowi Urzędu analizę i ocenę tych informacji w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym na podstawie: dowodów księgowych, umów, a także innych oświadczeń i dokumentów, pochodzących zarówno od Strony postępowania, jak i podmiotów trzecich - kontrahentów Strony.
- (115) Prezes UOKiK dokonał ustaleń co do istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych, w oparciu o dane zawarte w ewidencji podatkowej zawierającej dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej. Obowiązek prowadzenia ewidencji przez Stronę wynika z art. 109 ust. 3 ustawy o VAT¹⁷. Ewidencja powinna zawierać w szczególności dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokości kwoty podatku należnego, korekt podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżającej kwotę

¹⁷ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2022 poz. 931), dalej: „ustawa o VAT”.

podatku należnego, korekt podatku naliczonego, kwoty podatku podlegającej wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu, a także inne dane służące identyfikacji poszczególnych dostaw towarów oraz świadczonych usług, w tym numer, za pomocą którego kontrahent jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej.

(116) Na mocy art. 82 § 1b Ordynacji podatkowej¹⁸ Strona była zobowiązana do przekazywania (bez wezwania organu podatkowego) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, informacji o prowadzonej ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3 Ordynacji podatkowej, za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, wskazując miesiąc, którego ta informacja dotyczy¹⁹. Struktura logiczna postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych jest zapisana w postaci Jednolitego Pliku Kontrolnego z rozszerzeniem .xml (w skrócie JPK).

(117) Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym podstawą do przekazywania przez Stronę (bez wezwania organu podatkowego) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, za każdy miesiąc do urzędu skarbowego dokumentu elektronicznego, który obejmuje deklarację i ewidencję, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT jest art. 109 ust. 3b ustawy o VAT. Zgodnie z art. 99 ust. 11 c ustawy o VAT plik JPK_V7M zawierający zarówno deklarację VAT, jak i ewidencję VAT jest przesyłany przez podatnika tylko elektronicznie. Zatem wymagane jest, aby plik JPK_V7M spełniał prawne wymogi wzoru dokumentu elektronicznego. Konieczne jest, aby dokument ten był zamieszczony w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych na platformie ePUAP. Zgodnie z art. 16a ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne wzór dokumentu elektronicznego należy przekazać ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji w celu umieszczenia go w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych (CRWDE ePUAP). Wzór dokumentu elektronicznego został określony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych i w zaktualizowanej wersji został

¹⁸ Według stanu prawnego obowiązującego do 1 października 2020 r. Art. 82 § 1b został uchylony ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 1520, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 568, ze zm. z Dz.U. z 2020 r. poz. 1086).

¹⁹ P. Pietrasz [w:] *Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany*, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193(a).

umieszczony w Centralnym Repozytorium Wzorów Dokumentów Elektronicznych (CRWDE) na platformie ePUAP (najnowsze wersje plików to JPK_V7M(2), JPK_V7K(2)).

- (118) Stosownie do treści art. 3 ust. 4 Ordynacji podatkowej poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zgodnie z powyższą definicją, ewidencja zakupu i sprzedaży VAT stanowi księgę podatkową i tym samym - w ocenie Prezesa UOKiK - stanowi wiarygodny dowód istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych, do których spełnienia zobowiązana była Strona postępowania.
- (119) Przepisy prawa podatkowego (m.in. art. 193a Ordynacji podatkowej) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formacie bez wezwania - dotyczy JPK_VAT lub JPK na żądanie organów podatkowych (struktury na żądanie to m.in. JPK_WB, JPK_FA). Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie w postaci elektronicznej o ściśle określonym schemacie. Poszczególne struktury logiczne postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych zostały opisane w broszurach informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych²⁰. Przy weryfikacji poszczególnych struktur logicznych Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w ww. BIP, w broszurze informacyjnej dot. struktury JPK_VAT²¹ oraz broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB²².
- (120) Struktura jednolitego pliku dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji sprzedaży oraz ewidencji zakupu. Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu ustalał stan faktyczny dotyczący zobowiązań Strony (opóźnienia się przez nią ze spełnianiem świadczeń pieniężnych) w oparciu o dane zawarte w ewidencji zakupu VAT.
- (121) Ewidencja zakupu VAT w strukturze logicznej JPK obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, numer NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer faktury, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego.

²⁰ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk/>

²¹ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14.

²² Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB(3) wydana przez Ministerstwo Finansów, Warszawa, styczeń 2019r.

- (122) W oparciu o dane zawarte w ewidencji zakupu w JPK_VAT (JPK_VAT_Zakup) oraz informacje przedstawione przez Stronę w Tabeli nr 1, Prezes Urzędu stwierdził, że Strona postępowania zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług, z których wynikał obowiązek spełnienia przez nią świadczeń pieniężnych stwierdzonych w wystawionych fakturach VAT. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów zakupu - faktur VAT wskazanych w Tabeli nr 1, które występowały również w księgach podatkowych w JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń co do wysokości świadczeń pieniężnych, do których zapłaty zobowiązana była Strona, w ten sposób, że zweryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w Tabeli nr 1 z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie zobowiązania Strony postępowania to nr NIP dostawcy a także data wystawienia dowodu zakupu podana w Tabeli nr 1, tożsame z nr NIP i z datą wystawienia dowodu zakupu w plikach JPK_VAT_Zakup.
- (123) Na mocy art. 13g Ustawy Prezes UOKiK jest uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK. W ocenie Prezesa dowody w postaci ksiąg podatkowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, przesądzają o wiarygodności i mocy dowodowej niniejszego materiału dowodowego. Wskazać należy, iż wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT, jednakże z uwagi na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od Strony postępowania) uzasadnione jest posługiwaniem się danymi do potwierdzenia zawartych transakcji handlowych Strony z kontrahentami, co do ich istnienia oraz wartości wynikającego z nich świadczenia pieniężnego.
- (124) Należy mieć także na uwadze, iż ustawa o rachunkowości przewiduje dla operacji zakupu i sprzedaży prowadzenie ksiąg pomocniczych, m.in. w celu prawidłowego rozliczenia zobowiązania podatkowego (art. 17 ust. 1 ustawy o rachunkowości). Rejestry VAT stanowią księgi pomocnicze, będące uszczegółowieniem i uzupełnieniem zapisów związanych z podatkiem od towarów i usług na kontach księgi głównej. Z tego względu, rejestr VAT stanowiący część księgi rachunkowej korzysta z domniemania rzetelności i autentyczności ksiąg rachunkowych oraz wiarygodności i niezaprzeczalności danych w nich zawartych
- (125) W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tychże świadczeń -

otrzymanych przez Stronę faktur VAT, umów oraz innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych.

(126) Prezes Urzędu ustalał również stan faktyczny - odnoszący się do spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem bankowym - na podstawie plików na żądanie w strukturze logicznej JPK_WB. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Plik JPK_WB zawiera zestawienie informacji o przelewach dokonywanych za pomocą rachunku bankowego.

(127) Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy o rachunkowości. W szczególności zawiera nazwy podmiotów będących stroną operacji, opisy operacji gospodarczych, wartości operacji oraz daty ich dokonania, salda (początkowe i końcowe) środków pieniężnych udokumentowane tym wyciągiem. Niedopuszczalne jest dokonywanie w wyciągu bankowym wymazywania i przeróbek. Bez względu na formę tego dowodu (tradycyjną czy elektroniczną) jest to dowód, który wystawia bank (forma tradycyjna), ewentualnie pochodzi on z systemu finansowo-księgowego banku, dostępnego przez system bankowości elektronicznej (wydruk lub postać elektroniczna JPK_WB²³).

(128) W tym miejscu wskazać należy, że w przypadku dokonania zapłaty przelewem bankowym, za datę zapłaty (datę spełnienia świadczenia pieniężnego) Prezes Urzędu przyjął datę operacji na rachunku bankowym Strony postępowania ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB (DataOperacji).

(129) Informacje o przeprowadzonych transakcjach na rachunku bankowym w ramach JPK_WB obejmują m.in:

- dane identyfikacyjne nadawcy i odbiorcy zlecenia płatniczego - czyli nazwę, adres (o ile taki posiada), a także numer NIP lub REGON posiadacza rachunku,
- numer IBAN rachunku, którego dotyczy wyciąg,
- datę i czas obciążenia rachunku nadawcy oraz datę i czas wpłaty gotówkowej,
- kwotę i walutę,
- tytuł i opis zlecenia płatniczego,

²³ Broszura informacyjną dotyczącą struktur JPK_WB.

- saldo rachunku przedsiębiorcy po dokonaniu zlecenia płatniczego,
- informację o numerze rachunku wirtualnego utworzonego w celu identyfikacji masowych płatności, jeżeli zlecenie płatnicze dotyczy uznania takiego rachunku.

(130) Ustalenie okoliczności odnoszących się do spełnienia świadczenia pieniężnych przelewem opierało się przede wszystkim na danych z wyciągów bankowych zapisanych w strukturze logicznej JPK_WB odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji, przy równoczesnym porównaniu ich z informacjami przekazanymi przez Stronę w Ostatecznej Tabeli nr 1 wskazującymi na wysokość przelewu oraz datę zapłaty.

(131) Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter stanowią wiarygodne źródło informacji w powyższym zakresie umożliwiające zweryfikowanie wartości i dat spełnienia przelewem świadczeń pieniężnych opisanych przez Stronę w Tabeli nr 1 - w odniesieniu do świadczeń pieniężnych objętych zakresem przedmiotowym niniejszego postępowania.

(132) Dodatkowo, w przypadku rozbieżności między kwotami lub datami przelewu wskazanymi przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1, a tymi wynikającymi z JPK_WB, Prezes Urzędu wnioskował w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przestanie dokumentów źródłowych potwierdzających spełnienie tychże świadczeń - potwierżeń przelewu, wyciągów bankowych w strukturze innej niż JPK, wyciągów z ksiąg rachunkowych - i w oparciu o te dokumenty, ustalał okoliczności odnoszące się do spełnienia tych świadczeń pieniężnych (m.in. sposób spełnienia, wysokość i datę spełnienia świadczenia pieniężnego).

(133) W odniesieniu natomiast do transakcji handlowych opisanych przez Stronę jako „[informacja chroniona]”, Strona postępowania przekazała dane otrzymane od instytucji finansującej (faktora) - [informacja chroniona], obejmujące wyszczególnione zapłaty świadczeń pieniężnych dokonanych przez faktora na rzecz dostawców Strony, którzy korzystali z ww. „[informacja chroniona]”. Na podstawie przekazanego zestawienia płatności, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego jako datę zapłaty świadczenia pieniężnego przez faktora na rzecz kontrahenta.

(134) Z przedstawionych przez Stronę informacji wynika również, że w odniesieniu do części transakcji handlowych rozliczenia stron zostały dokonane w drodze potrącenia wzajemnych wierzytelności. W związku z tym, w tych przypadkach weryfikacja okoliczności odnoszących się do spełnienia tych świadczeń pieniężnych została dokonana w oparciu o inne dowody, aniżeli pliki JPK_WB przedstawione przez Stronę, tj.: wyciągi z ksiąg

rachunkowych, wydruki z systemu księgowego rozrachunków z wybranymi kontrahentami, wydruki księgowania poszczególnych transakcji handlowych.

(135) W konsekwencji, Prezes Urzędu oparł swoje ustalenia stanowiące podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie na następujących dowodach, które z wyżej wskazanych powodów, uznał za wiarygodne:

(a) Informacjach uzyskanych od Strony postępowania, obejmujących transakcje handlowe przedstawione w Tabeli nr 1 oraz zawarte w komentarzach do tabel i pismach Strony - w zakresie w jakim były one spójne z resztą materiału dowodowego, w tym z księgami podatkowymi, księgami rachunkowymi oraz dowodami księgowymi;

(b) Częściach ksiąg podatkowych Strony - informacjach zawartych w ewidencjach podatkowych (w plikach JPK_VAT);

(c) Częściach ksiąg rachunkowych Strony:

- rozrachunkach z wybranymi kontrahentami;
- wydrukach księgowania konkretnych transakcji handlowych;

(d) Dowodach księgowych:

- Kopiach faktur VAT;
- informacjach zawartych w plikach JPK_WB;
- informacjach zawartych w wyciągach bankowych;
- potwierdzeniach przelewów;
- raportach płatności faktora.

10. Świadczenia pieniężne niespełnione lub spełnione po terminie przez Stronę postępowania w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.

(136) Po dokonaniu opisanych wcześniej wyłączeń i weryfikacji zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, które świadczenia pieniężne wymagalne w okresie objętym postępowaniem zostały spełnione przez Stronę po terminie lub nie zostały spełnione do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, pomimo upływu ich terminu zapłaty (dalej: „zakwestionowane świadczenia pieniężne”).

(137) Zakwestionowane świadczenia pieniężne obejmują świadczenia, których wartość strony transakcji handlowych ustaliły w walutach: złoty (PLN), [informacja chroniona]. Strona postępowania spełniała zakwestionowane świadczenia pieniężne zarówno przelewem bankowym, jak i poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności.

(138) Powyższe uzasadniało wyodrębnienie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych w niżej przedstawione tabele, dla celów analitycznych oraz w celu odrębnego omówienia w niniejszym uzasadnieniu. Opracowane przez Prezesa Urzędu tabele zawierają wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne, czyli świadczenia pieniężne niespełnione oraz spełnione po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r., składające się na naruszenie zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, przy czym:

- Tabela Z.1. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN);
- Tabela Z.2. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona];
- Tabela Z.3. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona];
- Tabela Z.4. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona];
- Tabela Z.5. zawiera świadczenia pieniężne rozliczone przez Stronę postępowania z zastosowaniem [informacja chroniona], spełnione w imieniu Strony postępowania przez faktora po terminie, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona];
- Tabela Z.6. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, pomniejszone o wysokość tzw. „podatku u źródła”, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN);
- Tabela Z.7. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, pomniejszone o kwoty wynikające z faktur korygujących, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (PLN);

- Tabela Z.8. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN);
- Tabela Z.9. zawiera świadczenia pieniężne uznane przez Prezesa UOKiK za spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy - w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN);
- Tabela Z.10. zawiera świadczenia pieniężne uznane przez Prezesa UOKiK za spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy - w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie [informacja chroniona];
- Tabela Z.11. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (PLN);
- Tabela Z.12. zawiera świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN);
- Tabela Z.13. zawiera świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona];
- Tabela Z.14. zawiera świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona];
- Tabela Z.15. zawiera świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona];

- Tabela Z.16. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie ustalonym zgodnie z przekazanymi umowami handlowymi, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN);
- Tabela Z.17. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie ustalonym zgodnie z przekazanymi umowami handlowymi, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona];
- Tabela Z.18. zawiera świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie ustalonym zgodnie z przekazanymi umowami handlowymi, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona].

Tabela Z.1. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data zapłaty	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie wynikająca z faktury "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n"	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
	[informacja chroniona]							

[Tabela Z.1 zawiera 2934 wiersze na stronach od 629 do 744]

Tabela Z.2. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie [informacja chroniona]

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data zapłaty	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie wynikająca z faktury (w [informacja chroniona])	Kurs [informacja chroniona]	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie "WS" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n"	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
	[informacja chroniona]									

[Tabela Z.2 zawiera 1225 wierszy na stronach od 745 do 796]

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data zapłaty	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n"	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)

Tabela Z.8. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie złoty (PLN)

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data zapłaty	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n"	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
	[informacja chroniona]								

Tabela Z.10. Świadczenie pieniężne uznane przez Prezesa UOKiK za spełnione po upływie maksymalnego terminu zapłaty, ustalonego w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy - w związku ze stosowaniem przez Stronę postępowania postanowień umowy ustalających termin zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2a Ustawy, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowej ustaliły w walucie [informacja chroniona]

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Data wpływu faktury	Termin zapłaty wg umowy	Maksymalny termin zapłaty ustalony na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy uwzględniający art. 115 k.c.	Data zapłaty	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie wynikająca z faktury (w [informacja chroniona])	Kurs [informacja chroniona]	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n"	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
	[informacja chroniona]											

Tabela Z.11. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie przelewem bankowym, których zapłata była dokonywana w częściach, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w złotych (PLN)

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikająca z faktury (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data zapłaty	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n"	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
	[informacja chroniona]								

[Tabela Z.11 zawiera 80 wierszy na stronach od 806 do 809]

Tabela Z.12. Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury niespełnionego w okresie objętym postępowaniem "WS" (w PLN)	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data zapłaty	Liczba dni opóźnienia "n" (wg stanu na dzień 31.08.2020)	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
	[informacja chroniona]							

[Tabela Z.12 zawiera 288 wierszy na stronach od 810 do 821]

Tabela Z.13. Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w [informacja chroniona]

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data zapłaty	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury niespełnionego w okresie objętym postępowaniem (w [informacja chroniona])	Kurs [informacja chroniona]	Wartość świadczenia pieniężnego niespełnionego w okresie objętym postępowaniem "WS" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n" (wg stanu na dzień 31.08.2020)	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
	[informacja chroniona]									

[Tabela Z.13 zawiera 139 wierszy na stronach od 822 do 828]

Tabela Z.14. Świadczenia pieniężne niespełnione przez Stronę w okresie objętym postępowaniem, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona]

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Termin zapłaty wg umowy uwzględniający art. 115 k.c.	Data zapłaty	Wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury niespełnionego w okresie objętym postępowaniem (w [informacja chroniona])	Kurs [informacja chroniona]	Wartość świadczenia pieniężnego niespełnionego w okresie objętym postępowaniem "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n" (wg stanu na dzień 31.08.2020)	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
	[informacja chroniona]									

Tabela Z.16. Świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie ustalonym zgodnie z przekazanymi umowami handlowymi, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie złoty (PLN)

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Data wpływu faktury	Termin zapłaty wskazany w Tabeli nr 1	Termin zapłaty wynikający z treści przekazanej umowy handlowej	Data zapłaty	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie wynikająca z faktury (w PLN) "WŚ"	Liczba dni opóźnienia "n" (wg stanu na dzień 31.08.2020)	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)
	[informacja chroniona]									

[Tabela Z.16 zawiera 62 wiersze na stronach od 831 do 833]

Tabela Z.18. Świadczenie pieniężne spełnione przez Stronę po terminie ustalonym zgodnie z przekazanymi umowami handlowymi, co do których wartość świadczenia pieniężnego strony transakcji handlowych ustaliły w walucie [informacja chroniona]

Lp. z Tabeli nr 1	Identyfikator podatkowy NIP dostawcy	Numer dowodu zakupu/ numer faktury	Data zakupu/ data wystawienia faktury	Termin zapłaty wskazany w Tabeli nr 1	Termin zapłaty wynikający z treści przekazanej umowy handlowej	Data zapłaty	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie wynikającego z faktury (w [informacja chroniona])	Kurs [informacja chroniona]	Wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie "WŚ" (w PLN)	Liczba dni opóźnienia "n" (wg stanu na dzień 31.08.2020)	Jednostkowa kara "JKP" (w PLN)

(139) Poniżej Prezes Urzędu wskazuje ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych oraz powody, dla których zamierza uznać poszczególne ich rodzaje za spełnione po terminie przez Stronę lub niespełnione w okresie objętym postępowaniem.

(140) Obowiązek zapłaty zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę postępowania umów z kontrahentami, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona postępowania wykazała w Tabeli nr 1. Wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne były wymagalne w okresie od 1 czerwca do 31 sierpnia 2020 r., a zatem w okresie objętym postępowaniem.

Dowód: Tabela nr 1 dołączona do pisma Strony z 16 grudnia 2020 r., zapisana na płycie CD, [k.35-65].

(141) Ustalając, które świadczenia pieniężne były wymagalne w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu miał na względzie przepisy ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych²⁴. Zgodnie z art. 20 ust. 1 ww. ustawy „do transakcji handlowych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10 zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r. stosuje się przepisy dotychczasowe”. Jednocześnie art. 20 ust. 2 ww. ustawy stanowi, że „nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 10 może być stwierdzone także w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed dniem 1 stycznia 2020 r., z tym że Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ustalając wystąpienie takiego nadmiernego opóźniania się, w przypadku takich transakcji handlowych, uwzględnia jedynie te świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po tym dniu”. Na podstawie tego więc przepisu Prezes Urzędu uwzględnił w niniejszym postępowaniu transakcje, co do których Strona wskazała, iż „zamówienie na rok 2020 złożone i podpisane w roku 2019 na warunkach z roku 2019”. W przypadku tych właśnie transakcji zamówienie zostało złożone w 2019 r. (umowa została zawarta w 2019 r.), natomiast świadczenie pieniężne, do którego spełnienia Strona była zobowiązana stało się wymagalne w 2020 r. i było nadal wymagalne w okresie objętym postępowaniem.

Dowód: Umowy z dostawcami złożone przy piśmie Strony z 15 lipca 2021 r., [k. 680-689, 1643-1663].

²⁴ Ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. 2019 poz. 1649).

(142) Dowody zakupu dokumentujące zawarcie powyższych umów zostały ujęte przez Stronę w ewidencji zakupu VAT.

Dowód: Pliki JPK_VAT, [k. 66].

(143) W przypadku braku możliwości potwierdzenia wartości świadczeń pieniężnych, wynikających z dowodów zakupu nieujętych w tej ewidencji lub ujętych w niepełnej kwocie, Strona postępowania przedłożyła jako dowód kopie tych faktur i rachunków. Zawarcie tych umów i wynikający z nich obowiązek spełnienia przez Stronę postępowania świadczeń pieniężnych w uzgodnionym terminie zapłaty zostały potwierdzone w materiale dowodowym, nie budzą zatem wątpliwości.

Dowód: Pismo Strony postępowania z 15 lipca 2021 r., [k. 680-689].

Dowód: Kopie faktur i rachunków, [k. 694-1314].

(144) Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne przedstawione w zamieszczonych powyżej tabelach Z.1 do Z.18 zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Stronę postępowania i jej kontrahentów. Świadczenie pieniężne zostało w nich zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. Umowy te mają zatem charakter odpłatny.

(145) Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne wynikają z umów (transakcji handlowych) posiadających następujące cechy:

- są umowami odpłatnymi;
- przedmiotem świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
- stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
- zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.

(146) Zakwestionowane świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym stanowią one „świadczenia pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy.

(147) Zakwestionowane świadczenia pieniężne nie wynikają z umów na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia

29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania przepisów Ustawy na podstawie art. 3 pkt 2 Ustawy. Z posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji nie wynika również, aby w stosunku do Strony postępowania zostało otwarte postępowanie upadłościowe lub restrukturyzacyjne, co daje podstawę do przyjęcia, że przedmiotowe świadczenia pieniężne nie są długami objętymi postępowaniem upadłościowym lub restrukturyzacyjnym, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie art. 3 pkt 1 Ustawy.

(148) Jako terminy zapłaty uzgodnione przez strony transakcji handlowych (terminy zapłaty określone w umowach), Prezes Urzędu przyjął, co do zasady, terminy wskazane przez Stronę postępowania w przedłożonej Tabeli nr 1 przy piśmie z 16 grudnia 2020 r., w zakresie w którym uznał je za wiarygodne i niesprzeczne z całokształtem materiału dowodowego. W odniesieniu do terminów zapłaty, co do ustalenia których Prezes Urzędu miał wątpliwości, Strona postępowania przedłożyła materiały dowodowe w postaci faktur, rachunków oraz wyciągów z umów handlowych w części dot. uzgodnionych z kontrahentem warunków płatności. Na ich podstawie Prezes Urzędu ustalił terminy zapłaty obowiązujące Stronę.

Dowód: Tabela nr 1 dołączona do pisma Strony z 16 grudnia 2020 r., [k.35-65].

Dowód: Kopie faktur i rachunków, dołączone do pisma Strony z 15 lipca 2021 r. [k. 680-690, 693-1314].

Dowód: Wyciągi z umów handlowych, [k. 1315-1642].

(149) W przypadku, w którym umowny termin zapłaty wskazany przez Stronę postępowania przypadał na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą - stosownie do treści art. 115 Kodeksu cywilnego.

(150) Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu ustalił, że w przypadku świadczeń pieniężnych wynikających z asymetrycznych transakcji handlowych zawartych po 1 stycznia 2020 r., w których Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym jej towary lub wykonującym usługi był mikro, mały lub średni przedsiębiorca, wystąpiły sytuacje, w których Strona stosowała terminy zapłaty przekraczające 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku,

potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, a zatem naruszające art. 7 ust. 2a Ustawy.

- (151) Punktem wyjścia dla oceny zgodności umownych terminów zapłaty wskazanych przez Stronę w Tabeli nr 1 z art. 7 ust. 2a Ustawy, było oświadczenie Strony złożone w ramach Tabeli nr 1 niosące informację o tym, że kontrahent Strony posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (152) W przypadku braku takiej informacji, niezbędne było ustalenie przez Prezesa Urzędu statusu przedsiębiorcy tych kontrahentów Strony, dla których Strona nie wskazała w Tabeli nr 1, że posiadają oni status dużego przedsiębiorcy. W tym celu Prezes Urzędu dokonał ustaleń we własnym zakresie korzystając z ogólnodostępnych baz danych, faktów znanych Prezesowi UOKiK z urzędu oraz pozyskując te informacje bezpośrednio od kontrahentów Strony postępowania.
- (153) Prezes UOKiK oparł się o informacje zawarte w ogólnodostępnej bazie Systemu Udostępniania Danych o Pomocy Publicznej (SUDOP), która zawiera informacje o wdrażanych w Polsce środkach pomocowych, pomocy udzielonej w ramach wdrażanych w Polsce środków pomocowych, wszelkiej pomocy publicznej i pomocy *de minimis* udzielonej danemu beneficjentowi. Zawiera ona w szczególności oświadczenie podmiotu ubiegającego się o pomoc publiczną o wielkości jego przedsiębiorstwa, gdyż zgodnie z §2 ust. 1 pkt 1 lit. f rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc *de minimis* lub *pomoc de minimis* w rolnictwie lub rybołówstwie²⁵, wnioskodawca przedstawia podmiotowi udzielającemu pomocy m.in. oświadczenie dotyczące wielkości swojego przedsiębiorstwa (mikroprzedsiębiorca, mały przedsiębiorca, średni przedsiębiorca, inny przedsiębiorca). Jak wynika natomiast z art. 11a ust. 2 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej dane beneficjentów pomocy obejmujące numer identyfikacji podatkowej, nazwę, informacje o siedzibie, wielkość przedsiębiorcy oraz szczegółowe informacje dotyczące udzielonej pomocy, udostępnia się na stronie internetowej Prezesa Urzędu.

Dowód: Notatka służbowa z 25 października 2021 r. [k. 2805-2836].

²⁵ Rozporządzenie z dnia 29 marca 2010 r. (Dz.U. Nr 53, poz. 312)

(154) Prezes UOKiK oparł swoje ustalenia również o informacje wynikające ze sprawozdań finansowych znajdujących się w Repozytorium Dokumentów Finansowych Krajowego Rejestru Sądowego (KRS). W tym miejscu należy wskazać, iż w zakresie definicji mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy oraz średniego przedsiębiorcy (dalej: „MŚP”) art. 4 pkt 5 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych odsyła do załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, który stanowi, iż do kategorii MŚP należą przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 250 pracowników i których roczny obrót nie przekracza 50 milionów euro, lub roczna suma bilansowa nie przekracza 43 milionów euro. Natomiast zgodnie z art. 4 pkt 6 Ustawy, dużym przedsiębiorcą jest przedsiębiorca niebędący mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą ani średnim przedsiębiorcą. W związku z powyższym, sprawozdania finansowe były badane w zakresie poziomu zatrudnienia oraz danych finansowych dotyczących rocznego obrotu i rocznej sumy bilansowej.

(155) Na podstawie informacji pozyskanych z ogólnodostępnych baz danych KRS i SUDOP, Prezes Urzędu ustalił, że niżej wymienieni kontrahenci Strony posiadają jeden ze statusów: mikro-, mały lub średni przedsiębiorca:

- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- F[informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];

- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona].

(156) Wobec dwóch kontrahentów, dla których nie było możliwe ustalenie statusu przedsiębiorcy z wykorzystaniem ogólnodostępnych baz danych, Prezes Urzędu ustalił ich status na podstawie oświadczeń złożonych przez te podmioty w wykonaniu wezwania Prezesa Urzędu i ustalił, że niżej wymienieni kontrahenci Strony posiadają jeden ze statusów: mikro-, mały lub średni przedsiębiorca:

- [informacja chroniona];
- [informacja chroniona].

Dowód: Pismo [informacja chroniona] z 14 kwietnia 2021 r., [k. 2841]

Dowód: Oświadczenie [informacja chroniona] o statusie średniego przedsiębiorcy, [k. 577].

(157) W stosunku do świadczeń pieniężnych wyszczególnionych w zamieszczonych powyżej Tabelach Z.9, Z.10, Prezes Urzędu uznał, że stosowane umowne terminy zapłaty naruszały art. 7 ust. 2a Ustawy, gdyż:

- wynikały z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r.;

- Strona jako duży przedsiębiorca była dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty świadczenia pieniężnego, a jej wierzycielem dostarczającym towary lub wykonującym usługi był mikro, mały lub średni przedsiębiorca;
- umowne terminy zapłaty przekraczały 60 dni liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.

(158) Wobec powyższego, w stosunku do tych świadczeń pieniężnych i w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy, badając terminowość spełniania przez Stronę postępowania tych świadczeń pieniężnych i licząc długość opóźnienia w ich spełnieniu, Prezes Urzędu zastosował maksymalny termin zapłaty przypadający w 60. dniu liczonym od dnia doręczenia Stronie postępowania faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi - zgodnie z założeniami opisanymi we wcześniejszej treści uzasadnienia w punkcie V.8.

(159) Na podstawie wskazanej przez Stronę w Tabeli nr 1 daty wpływu faktury (dowodu zakupu), potwierdzonej jednocześnie w plikach JPK_VAT oraz przekazanych fakturach i rachunkach, Prezes Urzędu ustalił maksymalny termin zapłaty dla każdego ze świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych po 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych, który to termin przypadł w okresie objętym postępowaniem²⁶ i obliczył liczbę dni opóźnienia zgodnie z założeniami opisanymi we wcześniejszej treści uzasadnienia w punkcie V.8.

Dowód: Tabela nr 1 dołączona do pisma Strony z 16 grudnia 2020 r., [k.35-65].

Dowód: Pliki JPK_VAT, [k. 66].

Dowód: Kopie faktur VAT i rachunków, dołączone do pisma Strony z 15 lipca 2021 r. [k. 680-690, 693-1314].

(160) Ustalenia Prezesa Urzędu dotyczące świadczeń pieniężnych spełnionych przez Stronę po terminie maksymalnym ustalonym na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy obrazują przedstawione powyżej Tabele Z.9, Z.10.

(161) W odniesieniu do świadczeń pieniężnych, które zostały zapłacone przelewami z rachunków bankowych Strony postępowania, Prezes Urzędu ustalił datę spełnienia świadczenia pieniężnego w oparciu o informacje przekazane przez Stronę w Tabeli nr 1 oraz wyciągi bankowe w plikach JPK_WB - w zakresie w jakim te informacje były ze sobą spójne.

²⁶ z zastrzeżeniem art. 115 k.c.

W zakresie w jakim informacje przekazane przez stronę nie znalazły odzwierciedlenia w plikach JPK_WB, Prezes Urzędu ustalił stan faktyczny w oparciu o dodatkowe dowody przedłożone przez Stronę w postaci raportów płatności faktora, potwierdzeń przelewu, wyciągów bankowych w formie wydruków oraz wyciągów z ksiąg rachunkowych.

Dowód: Pliki JPK_WB, [k.66].

Dowód: Pismo Strony z 26 stycznia 2021 r. wraz z zestawieniem płatności od [informacja chroniona], [k. 392-395].

Dowód: Potwierdzenia przelewu oraz wyciągi bankowe dołączone do pisma Strony z 5 lipca 2021 r. [k. 620-629, 635-642, 669].

Dowód: Potwierdzenia przelewu oraz wyciągi bankowe dołączone do pisma Strony z 24 września 2021 r. [k. 2702-2705, 2719,2754, 2756,2758].

(162) Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu ustalił, że w ramach rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub świadczonych usług, Strona spełniała świadczenia pieniężne w całości lub w części stosując potrącenia wzajemnych wierzytelności (określane również mianem kompensat).

(163) Strona postępowania złożyła przy tym wyjaśnienia, że w przypadku części transakcji dla których w nadesłanej przez siebie Tabeli nr 1 zastosowała wzmiankę „*kompensata ustawowa*”, rozliczenie to nie miało charakteru potrącenia ustawowego, lecz stanowiło korektę księgową należności wynikającej z pierwotnej faktury po otrzymaniu faktury korygującej. Na potwierdzenie tych wyjaśnień Strona postępowania przekazała kopie faktur korygujących, które potwierdziły przytoczoną argumentację. W przypadku pozostałych świadczeń pieniężnych oznaczonych jako „*kompensata ustawowa*” Strona postępowania wyjaśniła, że nie dysponuje dokumentami stanowiącymi oświadczenia o dokonaniu potrącenia, jednakże wskazuje, iż kontrahenci Strony postępowania nie kwestionowali skuteczności dokonania potrącenia. Zdaniem Strony postępowania podmioty pozostające w stałych stosunkach gospodarczych są świadome wierzytelności rozliczanych w ramach potrąceń.

Dowód: Pismo Strony z 5 lipca 2021 r., Faktury korygujące [k. 620-628, 678-679].

Dowód: Pismo Strony postępowania z 15 lipca 2021 r., płyta CD [k. 680-689, 2587].

Dowód: Faktury korygujące dołączone do pisma z 24 września 2021 r. [k. 2762-2802].

- (164) Zgodnie z treścią art. 498 Kodeksu cywilnego potrącenie polega na umorzeniu dwóch przeciwstawnych sobie wierzytelności. W obrocie gospodarczym, korzystając z zasady swobody umów, strony mogą ustalić inne zasady dokonywania potrąceń niż wynikające z art. 498 Kodeksu cywilnego, tj. dokonywać potrąceń umownych. Co do zasady, warunki rozliczeń dokonywanych z zastosowaniem potrącenia umownego, stanowią przedmiot ustaleń umownych pomiędzy stronami umowy, a zatem wedle zastosowanych rozwiązań/ustaleń zawartych w umowach między stronami należy dokonywać badania terminowości spełniania świadczeń pieniężnych w ramach umów handlowych, w aspekcie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.
- (165) Przenosząc powyższe rozważania na kanwę rozpoznawanej sprawy, Prezes Urzędu ustalił, że Strona dokonuje rozliczeń z kontrahentami stosując potrącenia o charakterze umownym. Zgodnie z wyjaśnieniami Strony, nie dysponuje ona dokumentami stanowiącymi oświadczenia o dokonaniu potrącenia, natomiast wyjaśnia, że żaden z kontrahentów nie kwestionował skuteczności dokonania potrącenia. Wszystkie potrącenia, których dokonano w okresie objętym postępowaniem dotyczyły rozliczeń faktur korygujących, tzn. dokonując zapłaty bieżących zobowiązań na rzecz kontrahenta Strona potrącała swoje należności od tego kontrahenta wynikające z wystawionych faktur korygujących. Analiza dat zapłaty wskazanych przez Stronę postępowania w Tabeli nr 1 oraz wyjaśnieniach nie wykazały rozbieżności, a tym samym nie wzbudziły wątpliwości Prezesa Urzędu, co do ich zgodności ze stanem faktycznym. Tym samym należy uznać, że wskazane w Tabeli nr 1 daty zapłaty świadczeń pieniężnych, które wskazano jako spełnione w drodze potrąceń, są faktycznymi datami spełnienia tych świadczeń.
- (166) Jednocześnie, w stosunku do świadczeń pieniężnych wynikających z tych dowodów zakupu, dla których wystawiono faktury korygujące, Prezes Urzędu uwzględnił zmniejszenie wysokości świadczenia wynikającego z faktury pierwotnej o kwotę faktury korygującej.
- (167) Kwoty zobowiązań wskazanych w Tabeli Z.7 wynikające z dowodu zakupu zostały pomniejszone o kwoty korekty wynikające z faktury korygującej i w ten sposób doszło do zmniejszenia wartości świadczenia pieniężnego, które Strona była zobowiązana spełnić na rzecz kontrahenta w terminie wymagalności faktury pierwotnej. Strona postępowania przekazała dokumenty źródłowe oraz wyjaśnienia dotyczące rozliczania faktur korygujących. Prezes Urzędu przyjął wyjaśnienia Strony dotyczące tych świadczeń

pieniężnych za wiarygodne i ustalił wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie jako wartość świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury pierwotnej pomniejszoną o kwotę korekty.

Dowód: Pismo Strony postępowania z dnia 15 lipca 2021 r., [k. 687-688].

- (168) Świadczenia pieniężne ujęte w Tabeli Z.6 dotyczą transakcji handlowych zawartych ze spółką [informacja chroniona] z siedzibą w Austrii (podmiotem zagranicznym), które to świadczenia zostały opodatkowane tzw. podatkiem „u źródła”.
- (169) Pojęciem podatek „u źródła” (ang. withholding tax - WHT) określa się zryczałtowane podatki dochodowe od osób fizycznych i prawnych należne od przychodów uzyskanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez kontrahentów zagranicznych (tzw. nierezydentów podatkowych). Zryczałtowany podatek pobiera się od przychodów wymienionych w katalogu zawartym w art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych²⁷ (analogicznie art. 29 ust. 1 lub art. 30a ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych²⁸) w przewidzianej przez ustawodawcę stawce odnoszącej się do danego typu przychodu. Są to m. in. należności uzyskane z tytułu odsetek, opłat za licencje, wynagrodzenia za świadczone usługi niematerialne, usługi widowiskowe (według stawki 20%), transport morski lub lotniczy (według stawki 10%) dywidendy i inne przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych (według stawki 19%). Powyższe przepisy stosuje się jednak z uwzględnieniem treści umów w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. Zatem jeżeli między Polską a państwem, w którym znajduje się siedziba kontrahenta, została zawarta umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania lub znajdują zastosowanie inne przepisy szczególne (np. o zwolnieniu dla dywidend, odsetek i należności licencyjnych), można zastosować inną, przewidzianą tymi przepisami stawkę bądź zwolnienie z opodatkowania (pod pewnymi warunkami). Na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy o CIT przedsiębiorcy wypłacając należności z tytułów określonych powyżej na rzecz podmiotu zagranicznego zobowiązani są - co do zasady - jako płatnik do pobrania podatku w dniu dokonania tej wypłaty. W przypadku tych transakcji ustawodawca zdecydował więc, że już sama wypłata wynagrodzenia przez podmiot mający siedzibę w Polsce (np. przez

²⁷ Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 1800 ze zm.) dalej: „ustawa o CIT”.

²⁸ Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 1128 ze zm.), dalej: „ustawa o PIT”.

przedsiębiorcę polskiego zakupu usługi) implikuje opodatkowanie podatkiem „u źródła”, chyba że ustawa, bądź właściwa umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania stanowi inaczej (art. 21 ust. 2 ustawy o CIT). Obowiązek poboru podatku, o którym mowa wcześniej, nie posiada więc charakteru bezwzględnego.

(170) Na mocy Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austrii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku²⁹ od niektórych rodzajów przychodów wymierzony podatek nie może przekroczyć 5% i 15%.

(171) Na podstawie przedłożonych dowodów Prezes Urzędu ustalił, że w okresie objętym postępowaniem do transakcji handlowych ze spółką [informacja chroniona] z siedzibą w Austrii zastosowano podatek „u źródła” w wysokości 5%. Wysokość kwot podatku „u źródła” Strona postępowania wskazała w Tabeli nr 1, gdzie do numeru dowodu zakupu zamieszczono zapis „-WHT 5%”.

Dowód: Tabela nr 1 dołączona do pisma Strony z 16 grudnia 2020 r., [k.35-65].

Dowód: Pliki JPK_VAT, [k. 66].

(172) Ustalona przez Prezesa Urzędu wartość świadczenia pieniężnego spełnionego po terminie w okresie objętym postępowaniem w walucie złoty (PLN) stanowi każdorazowo kwotę netto wynikającą z faktury pomniejszoną o wartość 5% podatku „u źródła”. Prezes Urzędu uwzględnił więc kwoty faktycznie zapłacone przez Stronę postępowania kontrahentowi zagranicznemu przelewem na rachunek kontrahenta.

(173) Kwoty podatku „u źródła” i ewentualne opóźnienie w płatności tego podatku właściwemu organowi podatkowemu nie zostały uwzględnione przy ustalaniu wartości opóźnionego świadczenia pieniężnego, bowiem świadczenia o charakterze pieniężnym niestanowiące wynagrodzenia za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1a ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (np. daniny publiczne lub opłaty urzędowe o charakterze publicznoprawnym) nie są objęte zakresem ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

²⁹ Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austrii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku z dnia 13 stycznia 2004 r. (Dz.U. 2005 Nr 224, poz. 1921) wraz z protokołem między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austrii o zmianie umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austrii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i od majątku z dnia 4 lutego 2008 r. (Dz.U. Nr 222, poz. 1450).

(174) Tabela Z.11 zawiera świadczenia pieniężne, które zostały wielokrotnie wskazane w Tabeli nr 1, pod różnymi liczbami porządkowymi: tj. wysokość świadczenia pieniężnego wynikającego z dowodu zakupu jest sumą kwot wskazanych w kilku wierszach. Taki sposób przedstawienia danych, Strona postępowania argumentowała [informacja chroniona] i w konsekwencji zostały one przedstawione w Tabeli nr 1 w kilku wierszach. Ponadto Strona postępowania przekazała dokumenty źródłowe - poszczególne faktury i rachunki, które potwierdziły przytoczoną argumentację. Prezes Urzędu uznał wyjaśnienia Strony postępowania dotyczące tych świadczeń pieniężnych oraz przyjął wskazane przez Stronę postępowania daty zapłaty oraz wysokość świadczeń pieniężnych za prawdziwe i potwierdzone.

Dowód: Pismo Strony postępowania z 24 września 2021 r., [k. 2704].

Dowód: Przekazane wydruki z systemu księgowego oraz faktury i rachunki, [k.2755-2802].

(175) W odniesieniu do zakwestionowanych świadczeń pieniężnych wskazanych w Tabelach Z.16, Z.17 i Z.18, Prezes Urzędu ustalił ich terminy zapłaty w sposób odmienny niż Strona postępowania wskazała w Tabeli nr 1. Z uwagi na konieczność wyjaśnienia okoliczności wskazanych przez Stronę w odniesieniu do transakcji handlowych, dla których Strona zamieściła adnotację „*faktura otrzymana po umownym terminie zapłaty*”, Prezes Urzędu wezwał Stronę do przedstawienia umów zawartych z kontrahentami w zakresie uzgodnionych terminów zapłaty. Analiza przekazanych przez Stronę dokumentów wykazała, że w niektórych przypadkach terminy zapłaty wskazane przez Stronę w Tabeli nr 1 były odmienne niż ustalone przez Prezesa Urzędu w oparciu o zapisy umowne. W tych okolicznościach Prezes Urzędu przyjął za wiążące terminy zapłaty wynikające z przedstawionych umów i względem nich ocenił terminowe spełnienie świadczeń pieniężnych przez Stronę. Powyższe ustalenia skutkowały tym, że część świadczeń pieniężnych została przez Prezesa Urzędu uznana za spełnione w terminie lub wymagalne po okresie objętym postępowaniem. Natomiast w Tabelach Z.16, Z.17 i Z.18 ujęte zostały świadczenia pieniężne spełnione przez Stronę po terminie ustalonym w oparciu o przedłożone umowy.

Dowód: Wyciągi z umów oraz zamówień, dołączone do pisma Strony z 15 lipca 2021 r. [k. 1317, 1347, 1351, 1353, 1369-1370, 1380-1389, 1402-1403, 1416, 1429, 1431-33, 1453, 1455, 1501-1502, 1508, 1521, 1525-1532, 1536-1537, 1548, 1554-1563, 1571, 1587, 1589, 1598, 1615-1617, 1625, 1629, 1633, 1635-1640].

(176) W stosunku do świadczeń pieniężnych, co do których nie przedstawiono umów handlowych, lub w umowach handlowych nie określono umownych terminów płatności, Prezes Urzędu oparł się na wyjaśnieniach Strony, uznając je za spójne i wiarygodne, a zatem niesprzeczne z całokształtem materiału dowodowego i za umowny termin zapłaty uznał datę wskazaną w Tabeli nr 1. Strona postępowania wyjaśniła bowiem, że dochodzi również do ustalenia odmiennego terminu płatności niż wynikało to z zawartej umowy handlowej, a ponadto wskazała, że przekazana Tabela nr 1 uwzględnia indywidualne uzgodnienia dotyczące terminów zapłaty, dla których uwzględniono żądania dostawcy do skrócenia terminu zapłaty za świadczenia pieniężne.

Dowód: Pismo Strony postępowania z dnia 16 grudnia 2020 r., [k. 52-53].

(177) W zakresie, w jakim Strona postępowania podniosła, iż doręczenie faktury jest warunkiem wymagalności roszczenia i nie można traktować jako opóźnionej płatności wynikającej z takich transakcji, w których fakturę doręczono po terminie zapłaty (liczonym od wystawienia faktury) wskazać należy co następuje. Zdaniem Prezesa Urzędu, otrzymanie przez Stronę zamówionych towarów czy też wykonanie na rzecz Strony zamówionych usług, nakłada na Stronę obowiązek wywiązania się z zawartej transakcji handlowej, tj. obowiązek spełnienia świadczenia pieniężnego w ustalonym terminie. Należy podkreślić, że faktura nie jest elementem stosunku zobowiązaniowego, w tym umowy sprzedaży, a ma ona przede wszystkim znaczenie dla wykonania obowiązków podatkowych i powinna być następstwem wcześniej zawartej umowy, ale umowy nie może zastępować. Co do zasady, ewentualne uchybienia normom prawa podatkowego nie wpływają na skuteczność i ważność umowy sprzedaży oraz nie modyfikują obowiązków stron umowy, co potwierdza również orzecznictwo cywilne i administracyjne³⁰. Brak lub opóźnienie doręczenia dokumentu księgowego, jakim jest faktura, nie zwalnia dłużnika z obowiązku dokonania w ustalonym terminie zapłaty za dostarczone towary lub wykonane usługi. Niewywiązanie się przez sprzedającego z obowiązku wystawienia faktury może natomiast skutkować powstaniem po jego stronie odpowiedzialności za wywołaną tym szkodę polegającą na niemożności odliczenia podatku VAT. W ocenie Prezesa Urzędu powyższe znajduje zastosowanie szczególnie w profesjonalnym obrocie handlowym (a za taki należy uznać transakcje handlowe w rozumieniu Ustawy), w którym dłużnik - stosownie do brzmienia art. 355 § 1 Kodeksu cywilnego - obowiązany jest do staranności

³⁰ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach V Wydział Cywilny z dnia 20 kwietnia 2016 r., sygn. akt V ACA 701/15, Wyrok SO Łódź z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt X GC 831/14, Wyrok WSA Gorzów Wielkopolski z dnia 17 kwietnia 2007 r., sygn. akt I SA/Go 160/06.

ogólnie wymaganej w stosunkach danego rodzaju (należyta staranność). Zgodnie z art. 355 § 2 Kodeksu cywilnego należyta staranność dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności gospodarczej określa się przy uwzględnieniu zawodowego charakteru tej działalności. Oznacza to, że nieotrzymanie faktury nie wyklucza konieczności spełnienia świadczenia pieniężnego w sytuacji, w której druga strona transakcji handlowej prawidłowo wykonała swoje zobowiązanie - w omawianych przypadkach o charakterze niepieniężnym. W tym miejscu należy również wskazać, że z analizy materiału dowodowego wynika [informacja chroniona] i nie było to dokonywanie płatności kontrahentom niezwłocznie po otrzymaniu danej faktury. Przykładem są świadczenia pieniężne wynikające z faktur o numerach [informacja chroniona] (oznaczone w Tabeli nr 1 lp. 9884, 9885, 9886, 9887, 9888, 9889 oraz 9890), gdzie faktura została doręczona [informacja chroniona] 2020 r., natomiast zapłata nastąpiła [informacja chroniona] 2020 r., czy też świadczenia pieniężne wynikające z faktur o numerach [informacja chroniona], gdzie faktura została doręczona [informacja chroniona] 2020 r., a zapłata została dokonana [informacja chroniona] 2020 r., zatem po 60 dniach od doręczenia faktury. Analiza płatności dokonywanych przez Stronę na rzecz kontrahentów wykazała, że Strona postępowania dokonywała zapłaty średnio po około [informacja chroniona] od otrzymania faktury, która została wskazana jako otrzymana po umownym terminie zapłaty.

(178) W tych okolicznościach - w odniesieniu do transakcji handlowych, dla których Strona nie wykazała, że termin zapłaty uzgodniony przez strony tych transakcji rozpoczyna bieg z chwilą doręczenia faktury - Prezes Urzędu nie uwzględnił stanowiska Strony, jakoby otrzymanie faktury po upływie terminu zapłaty uzgodnionego w umowie, zwalniało Stronę z obowiązku zapłaty w terminie.

11. Wnioski i zarzuty Strony postępowania złożone pismem z 31 marca 2022 r., w odpowiedzi na zawiadomienie Prezesa Urzędu z 2 marca 2022 r.

(179) W piśmie z 31 marca 2022 r. zawierającym ustosunkowanie się do zawiadomienia oraz uzasadnienia postawionego zarzutu Strona postępowania podniosła, że nie zgadza się z częścią stanowiska przedstawionego przez Prezesa UOKiK w zawiadomieniu jak również kwestionuje część wyliczeń dokonanych i przedstawionych przez Prezesa Urzędu w tabelach zamieszczonych w zawiadomieniu z 2 marca 2022 r. Strona postępowania podniosła, że - jej zdaniem - Prezes UOKiK niezasadnie kwalifikuje jako spełnione po terminie te świadczenia pieniężne, w których faktura została doręczona po umownym

terminie zapłaty, a umowa nie wskazywała wprost na modyfikację terminu zapłaty w takim zakresie, a także transakcje, co do których Strona postępowania przedstawiła dowody, że opóźnienie w przekazaniu dokumentu księgowego modyfikowało termin zapłaty.

(180) W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że argumentacja Strony w przeważającym zakresie nie była zasadna, o czym szczegółowo w dalszej części uzasadnienia.

(181) Niemniej jednak Prezes Urzędu uznał stanowisko Strony postępowania odnośnie świadczeń pieniężnych wynikających z następujących faktur o numerach [informacja chroniona] oznaczonych w Tabeli nr 1:

- lp. 15383 - zgodnie z uzasadnieniem w pkt V.4,
- lp. 11878 i lp. 20839 - zgodnie z uzasadnieniem w pkt V.5,
- lp. 1481 - korygując omyłkowo wskazaną liczbę dni opóźnienia, zgodnie z zarzutem Strony postępowania.

(182) Odnosząc się bezpośrednio do argumentów Strony postępowania zawartych w piśmie z 31 marca 2022 r. Prezes Urzędu wyjaśnia jak poniżej.

(183) W punkcie 1.1. Strona postępowania podniosła, że Prezes Urzędu powinien uwzględnić czy *„wpływ na termin zapłaty nie wynika z ustalonych zwyczajów”* zgodnie z przepisem art. 65 k.c., który stanowi, że *oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje*. Zdaniem Strony postępowania, ustalonym zwyczajem jest uznawanie należności za niewymagalną do momentu doręczenia faktury. Strona postępowania wskazała, że *„według jej wiedzy i świadomości, zarówno Spółka (występując jako wierzyciel), jak i jej kontrahenci powszechnie akceptują konieczność doręczenia wierzycielowi faktury, w celu dokonania zapłaty i mają pełną świadomość zależności pomiędzy doręczeniem faktury a otrzymaniem płatności. Taka zależność jest oczywista dla wszystkich uczestników obrotu handlowego”*, a ponadto, że *„zasadę zgodnie z którą płatność nie może być uznawana za wymagalną do czasu doręczenia faktury (faktura jako warunek płatności) należy uznać za obowiązującą, nawet jeśli nie została w danej umowie wyrażona wprost - jako ustalony zwyczaj”*. Z powyższymi twierdzeniami Strony postępowania nie sposób się zgodzić.

(184) Po pierwsze - jak to już zostało wskazane wcześniej w treści uzasadnienia (nb 169), a także w piśmie Prezesa Urzędu z 2 marca 2022 r. - faktura nie jest elementem stosunku zobowiązaniowego, w tym umowy sprzedaży, a ma ona przede wszystkim znaczenie dla

wykonania obowiązków podatkowych i powinna być następstwem wcześniej zawartej umowy, ale umowy nie może zastępować. Brak lub opóźnienie doręczenia dokumentu księgowego, jakim jest faktura, co do zasady nie zwalnia dłużnika z obowiązku dokonania w ustalonym terminie zapłaty za dostarczone towary lub wykonane usługi. Uzupełniając w tym miejscu należy wskazać, że Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych w sposób jednoznaczny zrównuje fakturę VAT z wezwaniem do zapłaty. Zgodnie z pkt 18 Preambuły Dyrektywy *faktury równają się wezwaniom do zapłaty i są ważnymi dokumentami w łańcuchu transakcji dostawy towarów i świadczenia usług, między innymi do celów ustalenia terminów płatności. Do celów niniejszej dyrektywy państwa członkowskie powinny popierać systemy dające pewność prawną w odniesieniu do dokładnej daty otrzymywania faktur przez dłużników, w tym w dziedzinie fakturowania elektronicznego, gdzie otrzymanie faktur mogłoby być poparte elektronicznym dowodem; system ten jest częściowo zarządzany w oparciu o przepisy dotyczące fakturowania zawarte w dyrektywie Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.* Ponadto w art. 2 Dyrektywy zawierającym definicję, w ustępie 8 definiującym „należność” wskazano, że *należność oznacza główną kwotę, która powinna być zostać zapłacona w umownym lub ustawowym terminie zapłaty, obejmującą także mające zastosowanie podatki, cła, opłaty lub koszty wymienione na fakturze lub w równoważnym wezwaniu do zapłaty.* Mimo, że ustawa o przeciwdziałaniu opóźnieniom w transakcjach handlowych nie wskazuje wprost, że faktura traktowana jest jako równoważna wezwaniu do zapłaty, to jednak Ustawa stanowi implementację ww. Dyrektywy i w związku z tym pojęcie „faktura” nie może być na gruncie Ustawy interpretowane inaczej. Niemniej należy uznać, że w polskim obrocie prawnym faktury od dawna traktowane są jako wezwania do zapłaty, co potwierdza liczne orzecznictwo. Sąd Najwyższy w dnia 19 maja 1992 r., w sprawie o sygn. akt III CZP 56/92³¹ podjął uchwałę, iż *doręczenie dłużnikowi dokumentu rozliczeniowego (faktury) jest wezwaniem go do spełnienia świadczenia pieniężnego wówczas, gdy zawarto w nim stosowną wzmiankę co do sposobu i czasu zapłaty.* Stanowisko to znajduje odzwierciedlenie w dalszych wyrokach sądów, np. w wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 19 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa 1071/13³²: *„W praktyce większość faktur zawiera określenie zarówno sposobu, jak i czasu zapłaty (terminu płatności), a tym samym może być uznana za wezwanie do zapłaty”.*

³¹ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1992 r., sygn. akt III CZP 56/92, Legalis nr 27698.

³² Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 19 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa 1071/13, Legalis nr 804669.

- (185) Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że zarówno ustawodawca unijny jak i krajowy nie utożsamia dokumentu faktury z umową, lecz z wezwaniem do zapłaty.
- (186) Po drugie, przepisy kodeksu cywilnego regulujące *essentialia negotii* poszczególnych umów (w tym także przepisy dotyczące umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług) nie wprowadzają jako przedmiotowo istotnego składnika treści czynności prawnej obowiązku doręczenia kontrahentowi faktury VAT.
- (187) Wyjaśniająco wskazać należy, że *przy wykonywaniu zobowiązań umownych zwyczajem, powinny być zgodne z zasadami współżycia społecznego i nie mogą być contra legem. Trzeba przy tym podkreślić, że ich rola jest jedynie uzupełniająca, gdyż zasadnicze znaczenie ma treść zobowiązania*³³. Ustalone zwyczaje mogą uzupełniać regulacje prawne. Spośród kryteriów wymienionych w komentowanym przepisie najistotniejsze znaczenie ma bowiem treść zobowiązania, nie można jej podważać powołując się na odmienny zwyczaj czy cel zobowiązania (tak trafnie F. Błahuta, w: Z. Resich, Komentarz KC, t. 2, 1972, s. 849; M. Safjan, w: K. Pietrzykowski, Komentarz KC, t. 1, 2020, art. 354, Nb 7). W szczególności w razie rozbieżności pomiędzy treścią norm dyspozytywnych a ustalonym zwyczajem dłużnik powinien postępować zgodnie z normami prawnymi, nie zwyczajami, gdyż przepis (odmiennie niż np. art. 394 czy art. 699 KC) nie daje pierwszeństwa zwyczajom przed ustawą³⁴.
- (188) W kontekście twierdzeń Strony, iż *powszechnie akceptowana jest konieczność doręczenia wierzycielowi faktury w celu dokonania zapłaty*, wskazać należy, że taka płatność (wykonana na podstawie faktury doręczonej już po terminie zapłaty) może zostać uznana za opóźnioną. Nawet jeśli kontrahenci „nie kwestionują” (wyraźnie) takiej płatności jako opóźnionej, to nie oznacza, iż w rzeczywistości taka ona nie jest. Kontrahenci bowiem często i z różnych powodów decydują się na odstąpienie od egzekwowania powstałych z mocy prawa skutków opóźnienia w płatności, czyli dochodzenia od kontrahenta należnych im odsetek za opóźnienie (np. z uwagi na niską kwotę tych odsetek, niewielkie opóźnienie w płatności, chęć pozostania w dobrych relacjach gospodarczych z kontrahentem), co jednak nie oznacza, że płatność nie była opóźniona i obowiązek zapłaty odsetek nie powstał. Jeśli więc Strona postępowania otrzymała towar/została wykonana na jej rzecz usługa i nie otrzymała ona faktury, to jako profesjonalista wykonujący swoją działalność

³³ Por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 2008 r., sygn. akt V CSK 87/08, Legalis nr 158583.

³⁴ P. Machnikowski [w:] red. E. Gniewek, P. Machnikowski, Kodeks cywilny. Komentarz, kom. do art. 354 k.c., Legalis nb. 6.

gospodarczą z należytą starannością, powinna zwrócić się do kontrahenta o niezwłoczne doręczenie faktury czy też o przekazanie informacji dotyczącej rachunku bankowego, na który należy dokonać zapłaty albo chociażby o przekazanie informacji o dacie wystawienia faktury, w celu należytego spełnienia obowiązku wynikającego z umowy, tj. zapłaty wynagrodzenia na rzecz kontrahenta.

- (189) Podsumowując, Prezes Urzędu uwzględnił argumentację Strony dotyczącą przesunięcia terminu zapłaty, jedynie w tych przypadkach, w których Strona udowodniła, że strony transakcji handlowej uzgodniły formalnie taką prolongatę lub wyraźnie uzależniły rozpoczęcie biegu terminu płatności od doręczenia faktury.
- (190) W punkcie 1.2. pisma z 31 marca 2022 r. Strona wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej związanej z transakcjami, w których faktury otrzymano po terminie zapłaty. Zdaniem Strony opóźnienie w płatności, której przyczyną była zwłoka wierzyciela, stanowi uzasadniony przypadek w rozumieniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy.
- (191) Przed odniesieniem się do ww. argumentu Strony, Prezes Urzędu wskazuje po pierwsze, że przepis art. 13v ust. 8 Ustawy stanowi podstawę do fakultatywnego odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej za nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania. Na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia kary pieniężnej w „uzasadnionych przypadkach” zarówno z własnej inicjatywy, jak i w związku ze złożonym w toku postępowania wnioskiem strony. Tym samym, przepis przyznaje uznanie administracyjne Prezesowi Urzędu.
- (192) W tym miejscu należy wskazać, że uznanie administracyjne oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. Charakteryzuje się tym, że ustawodawca określając w hipotezie normy prawnej przesłanki (okoliczności) podjęcia przez organ administracji publicznej działania, jednocześnie formułuje dyspozycję tego przepisu w sposób, który pozwala organowi na swobodę wyboru w zakresie tego, czy organ podejmie w ogóle określone działanie, lub w zakresie tego, który spośród dopuszczonych przez ustawodawcę sposobów zachowania (rozstrzygnięcia sprawy) wybierze. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi jednak mieścić się w granicach zakreślonych prawem wynikających z art. 7 k.p.a., tj. dążeniem do wyjaśnienia prawdy

obiektywnej i obowiązkiem załatwienia sprawy z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu obywateli. Należy zwrócić uwagę, że postępowanie organu w granicach uznania administracyjnego ma charakter dwuetapowy. W pierwszym etapie organ bada, czy w sprawie występują przesłanki warunkujące zastosowanie danego przepisu. W przypadku gdy stwierdzi, że przesłanki nie występują to organ nie ma wyboru rozstrzygnięcia i ma obowiązek odmówić konkretnego rozstrzygnięcia, np. umorzenia należności. Natomiast w wypadku stwierdzenia istnienia przesłanek, o których mowa w konkretnym przepisie prawa materialnego organ przystępuje do drugiego etapu, a więc w tym etapie ma uprawnienie, a nie obowiązek podjąć swobodnie wybrane przez siebie orzeczenie. Wybór tego rozstrzygnięcia jest wyłączną prerogatywą organu.

(193) Materialnoprawną podstawą do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy jest niedookreślone pojęcie „uzasadnionego przypadku”, przy czym omawiana norma prawna nie określa jakichkolwiek wskazówek odnośnie tego, co w istocie należy rozumieć pod pojęciem „uzasadnionych przypadków”. Katalog przypadków, które stanowią uzasadnienie odstąpienia od wymierzenia kary jest więc otwarty, a wystąpienie takiego przypadku uzależnione jest od szczególnych okoliczności konkretnej sprawy. Jednocześnie podkreślić trzeba, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary - pomimo naruszenia przepisów Ustawy - może znaleźć uzasadnienie jedynie w sytuacjach bardzo szczególnych i wyjątkowych.

(194) W ocenie Prezesa Urzędu z „uzasadnionym przypadkiem”, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy mamy do czynienia wówczas, gdy nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy byłoby sprzeczne z funkcją tej kary oraz celami Ustawy.

(195) Wyjaśniająco należy wskazać, że w literaturze przedmiotu z reguły wyodrębnia się trzy funkcje kary administracyjnej, tj. odszkodowawczą - która zakłada, że przez uiszczenie tej kary dochodzi do wyrównania szkody, jaka została wyrządzona całemu społeczeństwu przez naruszenie prawa, ponieważ sprowadzało się ono do ingerencji w jakieś dobro publiczne o wymiarze materialnym; prewencyjną - wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej i samo zagrożenie jej nałożeniem mobilizuje do prawidłowego wykonywania obowiązków administracyjnoprawnych, a jednocześnie zniechęca do naruszania ich w przyszłości oraz funkcję represyjną - która zakłada wyrządzenie podmiotowi, na który nakładana jest

administracyjna kara pieniężna, pewnej dolegliwości wyrażającej się w zmniejszeniu jego majątku z powodu nieprzestrzegania przez niego określonego obowiązku administracyjnoprawnego.

(196) Jeśli zaś chodzi o cel Ustawy to jest nim przede wszystkim zwalczanie problemu zatorów płatniczych przez wprowadzenie instrumentów wspomagających zmniejszanie opóźnień w zapłacie należności oraz dyscyplinujących strony do stosowania krótkich terminów zapłaty. Ustawa stanowi bowiem implementację dyrektywy 2011/7/UE, której podstawowym celem - jak wskazano w jej art. 1 ust. 1 - jest zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, wspierając tym samym konkurencyjność przedsiębiorstw, a w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw. W dyrektywie wyraźnie widoczny jest jej cel ochronny ukierunkowany na ochronę wierzyciela, w tym zwłaszcza będącego małym lub średnim przedsiębiorstwem, jako potencjalnie słabszą stronę transakcji handlowej, której dotyczą negatywne skutki opóźnień w płatnościach (zob. art. 1 ust. 1 i art. 12 ust. 3 dyrektywy 2011/7/UE). Dostrzeżono bowiem, że w praktyce małe i średnie przedsiębiorstwa są szczególnie podatne na nadmierne opóźnienia w płatnościach, gdyż z jednej strony ze względu na słabszą pozycję negocjacyjną są bardziej skłonne do akceptacji niezasadnie długich terminów płatności, z drugiej zaś ze względu na ograniczoną płynność finansową w większym stopniu dotyczą ich negatywne konsekwencje opóźnień niż innych podmiotów gospodarczych.

(197) Uwzględniając więc wszelkie powyższe uwagi, z „uzasadnionym przypadkiem” będziemy mieli do czynienia w szczególności w sytuacji, w której wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej niosłoby ryzyko wyeliminowania podmiotu z obrotu gospodarczego lub w sposób istotny wpłynęłoby na jego sytuację finansową, co doprowadziłoby do dalszego spowolnienia obrotu gospodarczego i pogłębienia trudności z płynnością finansową kolejnych podmiotów. Z uzasadnionym przypadkiem umożliwiającym odstępianie od wymierzenia kary będziemy mieli do czynienia także wtedy, gdy stopień naruszenia prawa jest znikomy. Stopień naruszenia ustala się mając na uwadze istotność naruszenia, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa, a także dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli np. dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że nie stanowi „uzasadnionego

przypadku” wystąpienie opóźnień w płatnościach należności przez kontrahentów podmiotu, w stosunku do którego prowadzone jest postępowanie ani działanie siły wyższej. Przestanki te są bowiem podstawą dla zastosowania odrębnych norm prawnych obligujących Prezesa Urzędu do odstąpienia od wymierzenia kary, które uregulowane zostały kolejno w przepisach art. 13v ust. 6 i art. 13v ust. 7 Ustawy.

(198) Odnosząc się już bezpośrednio do argumentu przedstawionego przez Stronę, Prezes Urzędu wskazuje, że zwłoka wierzyciela w przekazaniu faktury nie stanowi uzasadnionego przypadku w rozumieniu art. 13v ust. 8 Ustawy. Wskazać należy, że generalnie brak winy w działaniu Strony (opóźnieniu w płatności) nie stanowi uzasadnionego przypadku w rozumieniu przepisu art. 13v ust. 8 Ustawy. Odpowiedzialność za delikt administracyjny ma - jak zgodnie podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie - charakter odpowiedzialności obiektywnej³⁵, chyba że ustawodawca zdecyduje się na wprowadzenie do deliktu administracyjnego znamienia winy. Odpowiedzialność obiektywna nie oznacza jednak odpowiedzialności absolutnej i jest ograniczona porządkiem prawnym, w tym normami konstytucyjnymi. W szczególności, nie można przypisać odpowiedzialności jednostce, jeśli powstanie stanu bezprawności było skutkiem działań lub zaniechań organów państwowych³⁶, gdyż byłoby to nie do pogodzenia z konstytucyjnymi zasadami demokratycznego państwa prawnego i zaufania do państwa i stanowionego przezeń prawa.³⁷ Taki przypadek nie wystąpił jednak w niniejszej sprawie.

(199) Podsumowując - Prezes Urzędu nie stwierdził wystąpienia w niniejszej sprawie uzasadnionego przypadku pozwalającego na odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, zatem nie jest możliwe przychylenie się do wniosku Strony. W przypadku stwierdzenia przez Prezesa Urzędu nadmiernego opóźniania się przez przedsiębiorcę ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, co do zasady jest on zobligowany do nałożenia na tego przedsiębiorcę administracyjnej kary pieniężnej obliczonej wedle ściśle określonego wzoru.

³⁵ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 6.1.1987 r., IV SA 667/86; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 22.10.1987 r., IV SA 586/87; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 14.1.2010 r., IV SA/Wa 1916/09.

³⁶ por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 19.5.2008 r., II SA/Łd 237/08; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8.7.2005 r., IV SA/Wa 714/05.

³⁷ Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz M. Jabłoński [w:] red. prof. zw. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska, kom. do art. 189b, Legalis nb 27.

- (200) Mając także na uwadze szczególnie charakter obrotu gospodarczego i cele Ustawy przewidziane przez ustawodawcę, wysokość kary powinna być adekwatna do roli, jaką kara ma pełnić, w szczególności prewencyjnej. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie SK 2/10, wysokość kary administracyjnej, aby mogła pełnić rolę prewencyjną nie może być zbyt niska, a zasada proporcjonalności nie może służyć za podstawę ochrony interesu wynikającego z naruszenia prawa. Innymi słowy, zasada proporcjonalności została uwzględniona w wysokości ustalonych ustawowo kar i zasada ta nie może służyć jako argument do odstąpienia od wymierzenia kary w sytuacji, gdy naruszenie jest niewątpliwie.
- (201) Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należy uznać, że nałożenie na Stronę administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 554 944,15 złotych nie zaburzy w znaczący sposób jej funkcjonowania. Niemniej należy pamiętać, że administracyjna kara pieniężna ma stanowić dla Strony pewną dolegliwość majątkową z uwagi na pełnione funkcje. Wymierzenie w niniejszej sprawie administracyjnej kary pieniężnej jest więc działaniem proporcjonalnym, bezstronnym i nienaruszającym zasady równego traktowania.
- (202) Odnosząc się do stanowiska Strony przedstawionego w punkcie 1.3 pisma, dotyczącego świadczeń pieniężnych wynikających z faktur o numerach [informacja chroniona] (oznaczonych w Tabeli nr 1 lp. 15383 i lp. 20839), Prezes Urzędu uwzględnił stanowisko Strony i wyłączył ww. świadczenia pieniężne od rozstrzygnięcia, zgodnie z zasadami wskazanymi odpowiednio w pkt V.4 i V.5 uzasadnienia.
- (203) W odniesieniu do transakcji handlowych zawartych z kontrahentem [informacja chroniona] (punkt 1.4 pisma Strony) Prezes Urzędu wskazuje po pierwsze, iż do pisma z 15 marca 2021 r. Strona załączyła m.in. umowę zawartą z [informacja chroniona] sporządzoną w języku angielskim oraz tłumaczenie przysięgłe wyciągu z tej umowy, a dokładnie postanowień pkt 1.1, 1.3., 7.3. oraz 19.4. Pozostała treść umowy nie mogła więc być na wcześniejszym etapie postępowania wzięta pod uwagę, bowiem zgodnie z art. 51 ust. 2 i 3 Ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13 h Ustawy: *Dowodem w postępowaniu przed Prezesem Urzędu jest dokument sporządzony w języku polskim, z zastrzeżeniem ust. 3. (art. 51 ust. 2). Jeżeli dokument został sporządzony w języku obcym, należy przedłożyć także poświadczone przez tłumacza przysięgłego tłumaczenie na język polski tego dokumentu albo jego części mającej stanowić dowód w sprawie (art. 51 ust. 3).* Dopiero wraz z pismem z 31 marca 2022 r. Strona przedłożyła tłumaczenie przysięgłe punktu 7.7 Umowy. Niemniej jednak poddając analizie przedłożony przez Stronę

dowód, Prezes Urzędu wskazuje, że argumenty Strony dotyczące transakcji z [informacja chroniona] nie są słuszne. Strona wskazała bowiem, że zgodnie z treścią punktu 7.7 ww. umowy „[informacja chroniona]”. Zgodnie jednak z przedłożonym tłumaczeniem przysięgłym umowa stanowi, że „[informacja chroniona]”. Zgodnie więc z wyraźnym brzmieniem umowy [informacja chroniona]. Nie sposób zgodzić się więc ze Stroną, że „strony nie przewidziały możliwości zapłaty bez doręczenia faktury”. W niniejszej sprawie - co oczywiste - faktury zostały wystawione przez kontrahenta oraz doręczone Stronie i w tym kontekście bez znaczenia pozostaje fakt, że faktury te zostały doręczone po terminie zapłaty. Z powyższych względów transakcje z [informacja chroniona] nie polegają wyłączeniu spod przedmiotu postępowania i należy je uznać za opóźnione.

Dowód: Wyciąg z umowy z [informacja chroniona] wraz z tłumaczeniem przysięgłym, dołączone do pisma Strony z 15 marca 2021 r. [k. 396-401, 456-462].

Dowód: Tłumaczenie przysięgłe wyciągu z umowy z [informacja chroniona] dołączone do pisma Strony z 31 marca 2022 r. [k. 2992-3011, 3018].

(204) Zdaniem Prezesa Urzędu niezasadne jest uznanie, że Strona spełniła w terminie świadczenie pieniężne wynikające z faktury o numerze [informacja chroniona] (oznaczone w Tabeli nr 1 lp. 11528) na rzecz [informacja chroniona] - o co Strona wnioskuje w punkcie 1.5. Kluczowe znaczenie ma tutaj treść zawartej umowy, a także argumenty przytoczone już przez Prezesa Urzędu we wcześniejszej treści uzasadnienia, które pozostają aktualne. Strona postępowania podniosła, że [informacja chroniona]. Co jednak istotne, Strony ani w tym ani w innym postanowieniu umowy nie uzależniły wymagalności świadczenia pieniężnego od doręczenia faktury Stronie postępowania. Przeciwnie, § 6 ust. 1 umowy wprost stanowi, że „[informacja chroniona]”. Poza tym [informacja chroniona] nie zostało w umowie obwarowane żadnymi konsekwencjami (np. przesunięciem terminu zapłaty czy też karą umowną) zatem w praktyce niedoręczenie faktury [informacja chroniona] nie wywołuje żadnych skutków.

(205) Ponadto Strona postępowania wskazała, że „to na podstawie faktury, Spółka może określić konkretną wartość kwoty do zapłaty”. Mając jednak na uwadze postanowienia umowy i ustalone przez strony zasady rozliczeń trudno uznać, że Strona postępowania faktycznie nie jest w stanie określić wynagrodzenia należnego [informacja chroniona] w trakcie okresu rozliczeniowego. Zgodnie bowiem z § 6 ust. 4 umowy [informacja chroniona] z dnia [informacja chroniona], [informacja chroniona]. Mając więc na uwadze postanowienia umowy należy uznać, że Strona postępowania aktywnie uczestniczy w procesie rozliczania.

Strona postępowania ma wiedzę co do wysokości zryczałtowanego wynagrodzenia należnego [informacja chroniona], a także co do [informacja chroniona] oraz [informacja chroniona] na podstawie [informacja chroniona]. Nie jest więc zasadne twierdzenie Strony postępowania, że (tylko) „*faktura stanowi źródło informacji dla Spółki, jaką kwotę Spółka powinna zapłacić* [informacja chroniona]”. Należy więc uznać, że należność z faktury VAT ujętej w pozycji 11528 zapłacona została z opóźnieniem.

Dowód: Kopia umowy z [informacja chroniona] dołączona do pisma Strony z 31 marca 2022 r. [k. 2992-3011, 3020-3036].

(206) W punkcie 2 Strona postępowania wniosła o wyłączenie spod rozstrzygnięcia transakcji handlowych zawartych z jej podmiotami powiązаныmi działającymi w ramach tej samej grupy kapitałowej, do której należy również Strona postępowania. Dla uzasadnienia swojego wniosku Strona postępowania podniosła, że sankcjonowanie takich transakcji nie jest objęte interesem publicznym, co potwierdza także kierunek ostatnich prac legislacyjnych. Projekt nowelizacji ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych istotnie przewiduje, że „*omija się świadczenia pieniężne stanowiące wynagrodzenie w transakcjach handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej*”, jednak na tym etapie nie jest znany ostateczny kształt przepisów w nowelizowanej Ustawie, ani też termin wejścia w życie. Co ważne, Prezes Urzędu - jak każdy organ administracyjny - uwzględnia stan prawny i faktyczny istniejący w chwili wydawania decyzji. W związku z tym Prezes Urzędu, mając na uwadze przepisy Ustawy w obowiązującym brzmieniu, nie znajduje podstaw do wyłączenia tych transakcji handlowych od rozstrzygnięcia. Po drugie, zdaniem Prezesa Urzędu, w interesie publicznym jest sprawiedliwe traktowanie podmiotów w stosunku do których prowadzone są postępowania. Uwzględnienie wniosku Strony postępowania w sytuacji, gdy w postępowaniach prowadzonych w stosunku do innych podmiotów takie transakcje nie były wyłączone spod rozstrzygnięcia, stwarza ryzyko naruszenia zasady równości.

(207) W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że w stosunku do transakcji wewnątrzgrupowych nie zachodzi uzasadniony przypadek w rozumieniu art. 13v ust 8 Ustawy. Szczegółowe uzasadnienie kwestii dotyczącej „uzasadnionego przypadku” znajduje się we wcześniejszej treści uzasadnienia (nb 183-191).

(208) W odniesieniu do transakcji z [informacja chroniona] (pkt 2.1 pisma) oraz [informacja chroniona] (pkt 2.2 pisma) Strona postępowania wskazała, że przyczyną przesunięcia płatności była *„konieczność uzupełnienia certyfikatu rezydencji podatkowej”*. W odniesieniu do powyższego należy wyjaśnić, że przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych nie wymagają od płatnika posiadania certyfikatu potwierdzającego miejsce zamieszkania/siedziby podatnika w momencie wypłaty należności. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. II FSK 205/12 *„z treści powołanych wyżej przepisów wynika zatem tylko tyle, że płatnik jest zobowiązany do posiadania certyfikatu aktualnego na dzień wypłaty należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 oraz w art. 22 ust. 1 u.p.d.o.p. celem zastosowania stawki podatku wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania”*. Powyższe stanowisko znalazło również potwierdzenie w wielu interpretacjach organów podatkowych. W interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 12 września 2018 r., sygn. 0111-KDIB2-3.4010.221.2018.1.KB, organ zaakceptował stanowisko podatnika, który twierdził, że: *„jeżeli w certyfikacie rezydencji nie jest wskazany okres, którego dotyczy, a jedynie wskazana jest data jego wystawienia, certyfikat uwzględniany jest wyłącznie do transakcji mających miejsce przez okres kolejnych dwunastu miesięcy od dnia jego wydania. (...) Jeżeli w certyfikacie rezydencji jest wskazany okres, którego certyfikat dotyczy certyfikat jest uwzględniany wyłącznie w odniesieniu do wypłat ze wskazanego okresu, niezależnie od momentu jego wydania”*; w interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 23 maja 2018 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.191.2018.1.JC organ zauważył, że: *„prawidłowa realizacja obowiązków przez płatnika wymaga uzyskania przez niego od podatnika certyfikatu rezydencji aktualnego na moment dokonywania wypłat na rzecz podatnika. Ustawodawca nie wskazał przy tym, w jakim terminie płatnik powinien wejść w posiadanie tego dokumentu”* (podobnie w interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 10 sierpnia 2018 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.248.2018.1.KS); natomiast w interpretacji indywidualnej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 26 kwietnia 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.11.2021.3.JC organ uznał za prawidłowe stanowisko wnioskodawcy, iż *„w świetle art. 26 ust. 1 ustawy o CIT w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 201 r., Wnioskodawca może zastosować zwolnienie przewidziane w ustawie o CIT albo postanowieniach właściwych UPO i zaniechać poboru podatku u źródła, bądź zastosować preferencyjną stawkę podatku u źródła w sytuacji, gdy uzyska od zagranicznego odbiorcy płatności certyfikat rezydencji - obejmujący swoim okresem ważności datę płatności - po dokonaniu tej płatności”*. W konsekwencji, należy zauważyć,

że ustawodawca wskazuje jedynie zasady ustalania okresu ważności certyfikatu rezydencji, natomiast nie wprowadził obowiązku posiadania przez płatnika certyfikatu rezydencji odbiorcy płatności przed lub na moment dokonania wypłaty. Powyższe stanowisko było również prezentowane w doktrynie prawa podatkowego. Jak wskazał J. Sekita: *„W obecnym stanie prawnym bezsporne jest to, że płatnik nie musi dysponować certyfikatem na dzień dokonania wypłaty. Istotne jest, aby na dzień postępowania podatkowego (innych czynności procesowych) mógł wykazać za pomocą certyfikatu (również wydanego po wypłacie), iż w dniu wypłaty podatnik posiadał rezydencję podatkową w określonym państwie. Jeżeli płatnik dysponuje certyfikatem wydanym wcześniej - wskazującym okres jego obowiązywania - może powoływać się na ten dokument w stosunku do wypłat dokonywanych w okresie obowiązywania wskazanym w certyfikacie. Jeżeli natomiast płatnik dysponuje certyfikatem wydanym przed dokonaniem wypłaty i niewskazującym okresu jego obowiązywania zaświadczeniem (np. potwierdzającym rezydencję na dzień wydania), może powoływać się na ten dokument w stosunku do wypłat dokonywanych w okresie 12 miesięcy od dnia wydania certyfikatu”*³⁸. Mając na uwadze powyższe, zdaniem Prezesa Urzędu, nieotrzymanie od kontrahenta certyfikatu rezydencji do dnia terminu zapłaty nie stanowi podstawy do wstrzymania się z płatnością.

(209) W odniesieniu do dowodów nr 6 i 7 przedłożonych razem z pismem 31 marca 2022 r., tj. oświadczeń kontrahentów Strony postępowania - [informacja chroniona] Prezes Urzędu wskazuje, że pozostają one bez wpływu na ocenę okoliczności związanych z certyfikatem rezydencji podatkowej - w świetle poprzedzającego ten akapit wyводу. Nadto wskazać należy, iż oświadczenia te złożone zostały w dniach 21 marca 2022 roku oraz 29 marca 2022 roku i zostały sporządzone na potrzeby niniejszego postępowania przez kontrahentów Strony postępowania, należących ze Stroną do jednej grupy kapitałowej.

Dowód: Oświadczenie kontrahenta [informacja chroniona] z 21 marca 2022 r., dołączone do pisma Strony z 31 marca 2022 r. [k. 2992-3011, 3075-3076].

Dowód: Oświadczenie kontrahenta [informacja chroniona] z 29 marca 2022 r., dołączone do pisma Strony z 31 marca 2022 r. [k. 2992-3011, 3078-3079].

³⁸J. Sekita, Rozliczanie podatku u źródła, Wolters Kluwer Polska, 2017 r., rozdział 2.6: Moment uzyskania oraz okres ważności certyfikatu rezydencji.

(210) Odnosząc się do stanowiska Strony przedstawionego w punkcie 3.1 pisma, dotyczącego świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury o numerze [informacja chroniona] (oznaczonej w Tabeli nr 1 lp. 11878), Prezes Urzędu uwzględnił stanowisko Strony i wyłączył ww. świadczenie od rozstrzygnięcia, na zasadach opisanych w punkcie V.5 uzasadnienia.

(211) W odniesieniu do świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury o numerze [informacja chroniona], na podstawie zawartej z [informacja chroniona] umowy, Strona postępowania w pkt 3.2 pisma wskazała, iż zapłata została wstrzymana z uwagi na nieodpowiednią jakość dostarczonych produktów. Brak jest jednakże dowodów, które potwierdzałyby stanowisko Strony postępowania. Strona w piśmie wskazała, że *„nie dysponuje dokumentacją potwierdzającą powyższe, gdyż szereg ustaleń w ramach współpracy dokonywany był ustnie”*. Mając więc na uwadze dowody zgromadzone dotychczas w sprawie (tj. faktura VAT z określonym na niej terminem płatności) nie istnieją podstawy (inne dowody) pozwalające na uznanie, że terminy zapłaty były inne niż te wskazane na fakturze czy też, że nastąpiła jakakolwiek modyfikacja terminów zapłaty wynikających z ww. faktury.

Dowód: Kopia faktury przekazana przez kontrahenta [informacja chroniona] przy piśmie z 14 kwietnia 2021 r. [k. 2838, 2844]

(212) Także w odniesieniu do świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury o numerze [informacja chroniona], na podstawie zawartej z [informacja chroniona] umowy, Strona postępowania nie wykazała, że terminy zapłaty były inne niż te, które zostały wskazane na fakturze VAT. W szczególności dowodu na okoliczność modyfikacji terminu zapłaty nie stanowi załączona przez Stronę korespondencja e-mail z dnia 13 listopada 2020 r. stanowiąca wewnętrzną korespondencję Strony postępowania, ponieważ nie wynika z niej, aby strony umowy zawarły porozumienie co do modyfikacji terminu zapłaty wynikającego z faktury. Słusznie Strona wskazała w pkt 3.3 pisma, że w sytuacji zbyt wczesnego wystawienia przez [informacja chroniona] faktury, winna ona być skorygowana. W ten sposób Strona nie naraziłaby się na zarzut opóźnienia w płatności, co ma szczególne znaczenie na gruncie niniejszego postępowania.

Dowód: Wydruk korespondencji e-mail dołączony do pisma Strony z 31 marca 2022 r., [k. 2992-3011, 3081-3083].

(213) Strona nie przedłożyła również dowodów pozwalających na uznanie, że termin zapłaty został zgodną wolą stron umowy odroczony z powodu doręczenia wadliwego towaru także

w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wynikających z faktur o numerach [informacja chroniona] (oznaczonych w Tabeli nr 1 lp. 11880, 25503 i 29442) zawartych z [informacja chroniona]. Strona postępowania w pkt 3.4 wskazała, że „nie dysponuje korespondencją z dostawcą”, a zdaniem Prezesa Urzędu przedłożona wewnętrzna korespondencja e-mail nie stanowi potwierdzenia przedstawionych przez Stronę okoliczności, w szczególności nie stanowi dowodu odmiennego uzgodnienia stron transakcji handlowej co do terminu zapłaty świadczenia pieniężnego.

Dowód: Wydruk korespondencji e-mail dołączony do pisma Strony z 31 marca 2022 r. [k. 2992-3011, 3085-3086].

(214) W odniesieniu do powyższego należy podkreślić, że zgodnie z art. 355 § 2 k.c. miernik należytej staranności Strony jako profesjonalisty jest podwyższony w odniesieniu do ogólnego miernika staranności dłużnika, ponieważ określa się go z uwzględnieniem zawodowego charakteru prowadzonej przez Stronę działalności. W doktrynie wskazuje się, że obok fachowych kwalifikacji od profesjonalisty wymaga się zwiększonego zaangażowania w podjęte działania przygotowujące i realizujące świadczenie, czyli o większą zapobiegliwość, rzetelność, dokładność w działaniach dłużnika³⁹. Ustawodawca przewiduje zatem wyższe oczekiwania co do umiejętności, wiedzy, skrupulatności i zapobiegliwości przedsiębiorcy, wymagając od niego tzw. podwyższonej staranności. Należyta staranność profesjonalisty obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej⁴⁰. Należy więc uznać, że Strona powinna była zadbać o wyraźną i formalną akceptację/zmianę obowiązującego jej terminu zapłaty określonego na fakturze, jeśli - jej zdaniem - faktura została wystawiona nieprawidłowo bądź zobowiązanie dostawcy zostało wykonane nieprawidłowo.

(215) W tym kontekście należy też wskazać, że wadliwość dostarczonego towaru nie stanowi argumentu uzasadniającego wstrzymanie się z płatnością. Po pierwsze brak jest prawnego uzasadnienia dla wstrzymywania się przez Stronę z płatnością na rzecz kontrahenta. Co prawda przepis art. 488 § 2. k.c. pozwala na wstrzymanie się ze spełnieniem świadczenia, dopóki druga strona nie zaofiaruje świadczenia wzajemnego, jednak przepis ten dotyczy sytuacji, gdy świadczenia wzajemne miały być spełnione jednocześnie. Powszechnie przyjmuje się jednak, że nie można powstrzymać się od spełnienia

³⁹ A. Olejniczak, w: Kidyba, Komentarz KC, t. III, cz. 1, 2010, s. 44-45.

⁴⁰ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17.08.1993 r., sygn. akt III CRN 77/93, Legalis nr 109871.

świadczenia, gdy druga strona nie spełniła swego świadczenia w części. Pogląd ten należy rozszerzyć i stwierdzić, iż skorzystanie z prawa powstrzymania się od świadczenia może stanowić przypadek nadużycia prawa podmiotowego. O ile świadczenia są podzielne, niespełnienie świadczenia w części upoważniać będzie drugą stronę do powstrzymania się ze swoim świadczeniem w odpowiednim stosunku (argument ex art. 491 § 2 k.c.). Zamiast wstrzymać się ze spełnieniem świadczenia, strona może świadczenie spełnić i dochodzić odszkodowania za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania.

(216) W punkcie 4 pisma Strona postępowania wskazała, że świadczenia pieniężne wynikające z faktur o numerach: [informacja chroniona] (oznaczonych w Tabeli nr 1 lp. 6620, 6621, 5507, 5506, 5505, 25175), w których określono termin płatności zgodnie z formułą „[informacja chroniona]” oraz „[informacja chroniona]” nie powinny być podstawą do naliczenia kary, gdyż - w ocenie Strony - świadczenia pieniężne z nich wynikające zostały spełnione w terminie bądź były niewymagalne w okresie objętym postępowaniem. Zdaniem Strony Prezes Urzędu *„zamierza ustalić termin zapłaty z uwzględnieniem mniej dla niej (Strony - przyp. Prezes Urzędu) korzystnej interpretacji”*.

(217) W odniesieniu do tego zarzutu wskazać po pierwsze należy, że Strona w piśmie z 16 grudnia 2020 r. wyjaśniła, iż „[informacja chroniona]”. Dalej Strona wskazała, że „[informacja chroniona]” w zależności od tego, kiedy dana faktura będzie wystawiona. Natomiast na możliwość pojawienia się wątpliwości interpretacyjnych, co do terminu zapłaty Strona wskazała (wyłącznie) w odniesieniu do części umów, gdzie termin zapłaty określony w dniach [informacja chroniona]. W tym przypadku - w ocenie Strony - termin powinien być interpretowany „[informacja chroniona]”.

Dowód: Pismo Strony postępowania z 16 grudnia 2020 r. [k. 35-65].

(218) Co jednak istotne, Strona wielokrotnie w swoich pismach i wyjaśnieniach wyraźnie wskazywała, że termin określony [informacja chroniona]. Przykładowo w piśmie z dnia 16 grudnia 2020 r. Strona wskazała, że „[informacja chroniona]” (nb. 38 pisma). Dalej Strona wskazała na przykładowe postanowienie umowne, zgodnie z którym *„faktura będzie wystawiona do kupującego, który złożył zamówienie, który zapłaci niesporne faktury w lub przed [informacja chroniona] („data płatności”)”* (nb. 39 pisma), podkreślając następnie *„jakkolwiek dosłowne brzmienie umowy operuje w tym zakresie dniami (...)”* (nb. 40 pisma). Ponadto Strona wyjaśniła, że *„w Tabeli [informacja chroniona]”* (nb. 41).

Dowód: Pismo Strony postępowania z 16 grudnia 2020 r. [k. 35-65].

(219) W wyjaśnieniach złożonych w piśmie z 31 marca 2022 r. Strona postępowania powtórzyła dotychczasową argumentację, że „[informacja chroniona]”. Dla uzasadnienia swojego stanowiska Strona powołała się na ogólną zasadę interpretacji umów wyrażoną w art. 65 § 2. k.c., zgodnie z którą *w umowach należy raczej badać jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu* oraz przedłożyła porozumienia z kontrahentami: [informacja chroniona] zawarte 18 marca 2022 r. oraz [informacja chroniona] zawarte 28 marca 2022 r., a wraz z pismem z 5 kwietnia 2022 r. porozumienie z kontrahentem [informacja chroniona] zawarte 1 kwietnia 2022 r.

(220) Co jednak istotne, Strona wraz z pismem z 15 marca 2021 r. przedłożyła sporządzone przez tłumacza przysięgłego tłumaczenia wyciągów z umów, w których dla ustalenia terminów zapłaty posłużono się [informacja chroniona]. I tak przykładowo w umowie z kontrahentem [informacja chroniona], że „[informacja chroniona]”; w umowie z kontrahentem [informacja chroniona] „[informacja chroniona]”. Zatem każde z powyższych postanowień umownych operuje terminami zapłaty liczonymi w dniach.

Dowód: Wyciągi z umów wraz z tłumaczeniami przysięgłymi, dołączone do pisma Strony z 15 marca 2021 r. [k. 396-401, 409-412 432-438, 456-462].

(221) Analizując ponownie argumentację Strony, a także przedłożone przez nią dokumenty - porozumienia z kontrahentami oraz tłumaczenia przysięgłe umów, Prezes Urzędu wskazuje, iż nie uznał wniosków oraz argumentów Strony za zasadne.

(222) Po pierwsze wskazać należy, że literalne brzmienie postanowień umownych dotyczących terminów zapłaty jest w ocenie Prezesa Urzędu jednoznaczne. Jak wynika z przedłożonych tłumaczeń, terminy zapłaty [informacja chroniona] oznaczają, iż [informacja chroniona]. Umowy nie różnicują więc sposobu liczenia terminu zapłaty i w każdym przypadku - także [informacja chroniona] - posługują się terminami określonymi w dniach (nie miesiącach). Zdaniem Prezesa Urzędu taki dualizm w traktowaniu przez Stronę terminów zapłaty [informacja chroniona], w sytuacji, gdy Strona na ww. zasadę nie powołuje się w przypadku terminów [informacja chroniona], jak np. [informacja chroniona], jest nieuzasadniony i nie oparty na logicznym wnioskowaniu.

(223) Prezes Urzędu nie kwestionuje przy tym zasady wynikającej z art. 65 § 2. k.c. zgodnie z którą *w umowach należy raczej badać jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu*, jednak Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał w swoich orzeczeniach, że *„wykładnia umowy nie może prowadzić do stwierdzeń w sposób*

oczywisty sprzecznych z jej treścią”. Przykładowo w wyroku z dnia 17 grudnia 2008 r., sygn. akt I CSK 250/08 (Legalis nr 589158) Sąd Najwyższy podniósł co następuje: „W judykaturze wielokrotnie podkreślano, że na tle art. 65 KC należy przyjąć kombinowaną metodę wykładni, opartą na kryterium subiektywnym i obiektywnym. (...) Argumenty językowe (gramatyczne, semantyczne) mają znaczenie drugorzędne i ustępują argumentom odnoszącym się do woli stron, ich zamiarów i celów. Mimo to nie powinno budzić wątpliwości, że prawidłowa, pełna i wszechstronna wykładnia umowy nie może pomijać treści zwerbalizowanej na piśmie, użyte bowiem (napisane) sformułowania i pojęcia, a także sama systematyka i struktura aktu umowy, są jednym z istotnych wykładników woli stron, pozwalają ją poznać i ocenić. Jest więc jasne, że wykładnia umowy nie może prowadzić do stwierdzeń w sposób oczywisty sprzecznych z jej treścią”. Natomiast Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 kwietnia 2007 r., sygn. akt II CSK 546/06 (Legalis nr 164768) wskazał: „Istotnie, gramatyczne dyrektywy wykładni mają swój walor poznawczy, ale przede wszystkim wówczas, gdy treść kontraktu jest jednoznaczna, pozwalająca na odtworzenie woli kontrahentów według reguł znaczeniowych. Dopiero jeśli tekst umowy jest niejasny, konieczne staje się usunięcie wątpliwości przy zastosowaniu obowiązujących zasad wykładni umowy według reguł przewidzianych w art. 65 § 2 KC”. W orzecznictwie podnosi się ponadto, że sposób sporządzania wypowiedzi w formie pisemnej powoduje, że formułująca ją strona ma możliwość głębszego (w porównaniu z wypowiedzią ustną) namysłu nad jej treścią i precyzyjniejszego jej sformułowania. Uzasadnia to postawienie większych wymagań autorowi takiej wypowiedzi. Na tej podstawie opiera się dyrektywa interpretacji rygorystycznej wobec osoby redagującej (in dubio contra proferentem) - niejasne (po zastosowaniu ogólnych dyrektyw wykładni) pisemne oświadczenie woli powinno być interpretowane na niekorzyść osoby, która je zredagowała (lub dla której zredagowała je inna osoba), jeżeli kontrahent nie miał możliwości wpływania na treść oświadczenia (zob. np. wyr. SN z 5.7.2013 r., IV CSK 1/13, Legalis, oraz z 18.3.2003 r., IV CKN 1858/00, Legalis, w którym dyrektywę tę wywodzi się z zasad współżycia społecznego).

(224) Zdaniem Prezesa Urzędu postanowienia umowne dotyczące terminów zapłaty są jasne i jednoznaczne, a zatem - mając na uwadze przywołane orzecznictwo - nie wymagają wykładni według reguł określonych w art. 65 § 2 k.c.

(225) Odnosząc się w tym miejscu do przedłożonych przez Stronę porozumień, po pierwsze wskazać należy, że zostały one sporządzone w dniach 18 i 28 marca 2022 r. oraz 1 kwietnia 2022 r., a więc już w trakcie postępowania prowadzonego przez Prezesa UOKiK i niejako

na potrzeby tego postępowania, co nasuwa wątpliwości co do wiarygodności tych porozumień. Niemniej jednak wskazać należy, że porozumienie z dnia 18 marca 2022 r. z [informacja chroniona] jest niespójne w swojej treści, co nie pozwala na zrozumienie zamiaru stron. Mianowicie w punkcie 3 strony wskazały, że „[informacja chroniona]”, a w punkcie 4, że „[informacja chroniona]”. Natomiast w punkcie 7 porozumienia z dnia 28 marca 2022 r. z [informacja chroniona] wprost wskazano, że „[informacja chroniona]”, a zatem do świadczeń pieniężnych nieobjętych zakresem niniejszego postępowania.

Dowód: Porozumienie z [informacja chroniona] z 28 marca 2022 r. dołączone do pisma Strony z 31 marca 2022 r. [k. 2992-3011, 3089-3092].

Dowód: Porozumienie z [informacja chroniona] z 18 marca 2022 r., dołączone do pisma Strony z 31 marca 2022 r. [k. 2992-3011, 3094-3097].

Dowód: Porozumienie z [informacja chroniona] z 1 kwietnia 2022 r., dołączone do pisma Strony z 5 kwietnia 2022 r. [k. 3099-3101, 3103-3106].

(226) Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie z przepisem art. 80 k.p.a. *organ administracji publicznej ocenia na podstawie całości materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona*. Zdaniem Prezesa Urzędu zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na uznanie za zasadne twierdzeń i wniosku Strony postępowania o uznanie transakcji, w których termin zapłaty określony [informacja chroniona] za spełnione w terminie lub niewymagalne w okresie objętym postępowaniem.

(227) W punkcie 5 pisma Strona wyjaśniła, że dla świadczenia pieniężnego wynikającego z faktury o numerze [informacja chroniona] (oznaczonego w Tabeli nr 1 lp. 1481), Prezes Urzędu wskazał okres opóźnienia wynoszący 217 dni, zamiast 7 dni. Prezes Urzędu uznał za słuszne uwagi Strony dotyczące omyłki rachunkowej. Liczba dni opóźnienia została więc skorygowana i ustalona w Tabeli Z.2 na 7 dni.

(228) Strona w pkt 6 pisma zakwestionowała także prawidłowość zastosowania przez Prezesa UOKiK zasady przeliczania wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na złote, określonej w art. 10 ust. 1a Ustawy. Zdaniem Strony celem ustawodawcy nie było zastosowanie tej „bardzo szczególnej zasady” przy rekalkulacji kwot zobowiązań, a ponadto Strona wskazała, że w nowelizacji ustawy również zaproponowano odmienny od przyjętego przez Prezesa sposób przeliczania należności w walucie obcej. Zdaniem Strony, w obecnym stanie prawnym zawierającym lukę legislacyjną, powinno się stosować najkorzystniejszy dla Strony sposób przeliczania walut obcych na polskie złote, nie

wskazując jednocześnie, który sposób uważa za najkorzystniejszy dla Strony i wedle kursu z jakiej daty/dat - jej zdaniem - winny być przeliczane należności w walutach obcych.

(229) Prezes Urzędu podtrzymuje uzasadnienie wskazane w piśmie z 2 marca 2022 r., że za zastosowaniem art. 10 ust. 1a Ustawy przemawia wykładnia funkcjonalna i systemowa przywołanego przepisu (o czym bardziej szczegółowo także w pkt V.12 uzasadnienia niniejszej decyzji).

(230) Zastosowanie w niniejszym postępowaniu zasady zaproponowanej w nowelizacji ustawy nie jest rozwiązaniem słusznym z analogicznych powodów, które zostały wskazane we wcześniejszej treści uzasadnienia (nb 198). W szczególności na tym etapie prac legislacyjnych nie jest pewny kształt przepisów nowelizowanej ustawy, a także termin wejścia w życie.

(231) Na marginesie należy wskazać, że w związku z wahaniami kursów walut nie sposób jednoznacznie określić, który sposób przeliczania należności jest korzystniejszy dla Strony - ocena ta byłaby inna w każdym postępowaniu, w każdym ze stanów faktycznych. Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że przyjęte przez Prezesa Urzędu zasady przeliczania kursów z art. 10 ust. 1a Ustawy są słuszne i jednolite co do wszystkich elementów postępowania w sprawie stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzonego przez Prezesa UOKiK.

12. Suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r.

(232) Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Strona postępowania zawierała transakcje handlowe, w których wartość świadczeń pieniężnych była ustalana w następujących walutach: złoty, [informacja chroniona], [informacja chroniona] oraz [informacja chroniona].

(233) Prezes Urzędu ustalił, że suma świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, które nie zostały spełnione lub zostały spełnione po terminie przez Stronę w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. wyniosła w poszczególnych tabelach:

- w Tabeli Z.1 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.2 - [informacja chroniona];

- w Tabeli Z.3 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.4 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.5 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.6 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.7 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.8 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.9 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.10 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.11 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.12 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.13 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.14 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.15 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.16 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.17 - [informacja chroniona];
- w Tabeli Z.18 - [informacja chroniona].

(234) Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK ustalił wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych przez Stronę w okresie objętym postępowaniem lub spełnionych po terminie, po przeliczeniu na złote wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy. Ustalenia w zakresie przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, obrazują zamieszczone wcześniej Tabele Z.2, Z.3, Z.4 Z.5, Z.10, Z.13, Z.14, Z.15, Z.17 oraz Z.18.

(235) Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne tj. odpowiednio:

- na dzień 31 grudnia 2019 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r.,
- na dzień 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lutego 2020 r. do 29 lutego 2020 r.,
- na dzień 28 lutego 2020 r. świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 marca 2020 r. do 31 marca 2020 r.,
- na dzień 31 marca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r.,
- na dzień 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 maja 2020 r. do 31 maja 2020 r.,
- na dzień 29 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.,
- na dzień 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r.,
- na dzień 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.

(236) Dokonanie przewalutowań w oparciu o powyższe zasady uzasadnione jest brzmieniem ustawy, w tym w szczególności jej art. 10 ust. 1a z uwzględnieniem wykładni funkcjonalnej i systemowej przywołanego przepisu. Powołując się na wykładnię funkcjonalną, regulacja zawarta w art. 10 Ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych dotycząca rekompensaty za koszty odzyskiwania należności ma na celu wzmocnienie pozycji wierzycieli i zniechęcenie dłużników do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, ten sam cel przyświeca założeniom Ustawy. Stosownie zaś do wykładni systemowej należy przyjąć, iż ustawodawca działa racjonalnie i tworzy spójny system prawny, w tym kontekście należy ustalić znaczenie interpretowanej normy odnosząc się do całego systemu prawa. Konstrukcja przewidziana w art. 10 ust. 1a Ustawy (wyliczenia kursu ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne) odnosi się do dnia wymagalności - okoliczności mającej kluczowe znaczenie z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania. W toku postępowania w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, dokonano weryfikacji dnia wymagalności, co z kolei stanowi punkt wyjścia do ustalenia czy Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b

Ustawy czy też do weryfikacji przesłanek do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

(237) W odniesieniu do kwestii przewalutowania należności wymaga również dodania, że Prezes Urzędu w toku postępowania nie badał prawidłowości przeliczania przez Stronę wartości pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na złote w celach wynikających z przepisów ustaw podatkowych, ustawy o rachunkowości i innych przepisów prawa polskiego i obcego z uwagi na fakt, iż ocena prawidłowości dokonywanych przewalutowań w powyższym zakresie znajduje się w kompetencjach innych niż Prezes Urzędu podmiotów wykonujących zadania publiczne. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu nie kwestionuje wyniku dokonywanych przez Stronę przewalutowań w dokumentach przedkładanych przez Stronę w przedmiotowym postępowaniu mając na uwadze, że jak wyżej wskazano, przewalutowania zostały dokonane przez Stronę na innej podstawie prawnej niż ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(238) W konsekwencji, Prezes Urzędu ustalił, że w okresie czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Reckitt Benckiser Production (Poland) sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Dworze Mazowieckim wyniosła [informacja chroniona] złotych, a zatem przekracza próg ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych.

(239) Biorąc pod uwagę opisane w uzasadnieniu decyzji, wyniki postępowania dowodowego, w ocenie Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie zachodzą kumulatywnie wszystkie przesłanki dla stwierdzenia, że doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, tj.:

- posiadanie przez Stronę postępowania statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
- nieposiadanie przez Stronę postępowania statusu podmiotu publicznego,
- zawarcie transakcji handlowych (umów) w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością,
- nadmierne opóźnianie się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem (stosownie do art. 13b Ustawy).

(240) W związku z powyższym w niniejszej sprawie zaistniały podstawy do stwierdzenia, że w okresie objętym postępowaniem, tj. czerwiec, lipiec, sierpień 2020 r. Strona postępowania naruszyła zakaz ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, a zatem popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

VI. Administracyjna kara pieniężna oraz przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary

(241) Po przeanalizowaniu twierdzeń Strony i przedstawionych przez nią dowodów Prezes Urzędu nie dostrzega podstaw do przyjęcia, że w sprawie zachodzą przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary lub jej obniżenia.

1. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy

(242) Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 13v ust. 6 Ustawy Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem.

(243) Wskazać w tym miejscu należy, iż Strona postępowania nie powołała się w trakcie prowadzonego postępowania na wystąpienie przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary określonej w art. 13v ust. 6 Ustawy, dotyczącej świadczeń pieniężnych nieotrzymanych bądź otrzymanych po terminie przez Stronę w okresie objętym postępowaniem. Wobec powyższego, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o art. 13v ust. 6 Ustawy.

2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy

(244) Strona postępowania w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu z 27 października 2020 r. ani w żadnym kolejnym piśmie nie przytoczyła okoliczności i dowodów wykazujących wystąpienie siły wyższej, która byłaby przyczyną nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

3. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy

- (245) Zgodnie z przepisem art. 13v. ust. 8 Ustawy w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Zaznaczyć przy tym należy, że przepis ten jest przejawem tzw. „uznania administracyjnego” i nie zawiera żadnych przykładowych przypadków (okoliczności) wskazujących na jego zastosowanie.
- (246) Mając na uwadze argumentację Prezesa Urzędu zawartą w pkt V.11 uzasadnienia decyzji, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek mogący stanowić podstawę odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nie odstępuje od wymierzenia kary na podstawie art. 13v. ust. 8 Ustawy.

4. Wymierzenie kary pieniężnej i jej podstawy

- (247) Stosownie do treści art. 13v ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.
- (248) Wysokość kary, o której mowa w ust. 1, obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania.

Wysokość jednostkowej kary jest obliczana według wzoru:

$$JKP = WŚ \times n / 365 \times OU$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia, jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

(249) Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjął ustaloną w toku postępowania liczbę dni opóźnienia (n) ustaloną w odniesieniu do każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub spełnionego po terminie przez Stronę postępowania oraz jego wartość ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego wcześniej przelicznika kursu walut w odniesieniu do świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych.

(250) Odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych „OU”, ustalone na dzień wydania niniejszej decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej wynoszą 11,75% w stosunku rocznym⁴¹.

(251) W oparciu o powyższe założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary „JKP” za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne wyszczególnione w Tabelach od Z.1 do Z.18 i obliczył sumę jednostkowych kar w każdej z tabel:

- w Tabeli Z.1 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.2 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.3 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.4 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.5 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.6 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.7 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.8 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.9 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.10 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.11 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.12 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.13 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.14 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.15 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;

⁴¹ Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 31 grudnia 2021 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych (M.P. z 2022 r. poz. 8).

- w Tabeli Z.16 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.17 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych;
- w Tabeli Z.18 suma jednostkowych kar wynosi [informacja chroniona] złotych.

(252) Suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wynosi 554 944,15 złotych.

(253) Mając na uwadze powyższe ustalenia, a także dokonane wyliczenia w zakresie sumy świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę, w konsekwencji stanowiące o nadmiernym opóźnieniu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, Prezes Urzędu nałożył na Reckitt Benckiser Production(Poland) sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Dworze Mazowieckim administracyjną karę pieniężną w wysokości 554 944,15 złotych i orzekł jak w punkcie I.2 sentencji decyzji.

(254) Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

(255) Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

(256) Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa UOKiK niniejszą decyzją, Reckitt Benckiser Production (Poland) sp. z o.o. z siedzibą w Nowym Dworze Mazowieckim jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

5. Przesłanki do obniżenia kary o 20% na podstawie art. 13v ust. 3 pkt. 1 Ustawy

(257) Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy, Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z ust. 2 o 20% - w przypadku gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 obliczono jednostkowe kary,

wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

(258) Prezes Urzędu ustalił, że nie wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne, tj. te, za które zgodnie z art. 13v ust. 2 Ustawy, Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary, zostały przez Stronę postępowania spełnione przed dniem wszczęcia postępowania, tj. przed 22 października 2020 r. Jednocześnie, analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie potwierdza, aby w terminie 14 dni od dnia doręczenia Stronie postępowania postanowienia o wszczęciu postępowania, tj. do 11 listopada 2020 r. Strona spełniła wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych. Wobec powyższego, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

VII. Koszty postępowania

(259) Art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

(260) Zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

(261) Zgodnie z art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

(262) Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(263) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 190,73 zł.

(264) Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 190,73 zł i orzekł jak w punkcie II.1 sentencji decyzji.

(265) Ww. kwotę należy uiścić w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

VIII. Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁴² w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji⁴³. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji⁴⁴.
2. Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji⁴⁵.
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu⁴⁶.
4. Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

⁴² na podstawie art. 13v ust. 9 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

⁴³ na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

⁴⁴ na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

⁴⁵ na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 137) dalej „p.p.s.a.”

⁴⁶ na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

- 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł⁴⁷.
5. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika⁴⁸.
6. W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, na które, stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13 h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, przysługuje zażalenie, wskazać należy, że:
- 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁴⁹;
 - 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa UOKiK w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia;
 - 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa UOKiK, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie⁵⁰;
 - 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a⁵¹;
 - 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
 - 6) od skargi na niniejsze postanowienie na podstawie § 2 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów⁵² jest pobierany wpis stały w wysokości 100 zł;
 - 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.
7. Stosownie do treści art. 13x ustawy:

⁴⁷ na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 221, poz. 2193)

⁴⁸ na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

⁴⁹ na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

⁵⁰ na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

⁵¹ na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

⁵² Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi z dnia 16 grudnia 2003 r. (Dz.U. nr 221 poz.2193).

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Paulina Klonowska
Dyrektor
Departamentu Postępowań
W Sprawach Zatorów Płatniczych*

Otrzymuje:

1. [informacja chroniona].
2. a/a.